

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄.

ΤΟΜΟΣ Η΄.

ΕΤΟΣ 1899

← 36/36 →

ΤΕΥΧΟΣ 12

15 Ὀκτωβρίου 1907

ΑΘΗΝΑΙ

Ὅδος Σωκράτους 2
Ὅπισθεν τοῦ Βαρθολομαίου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ. ΠΡΙΝΤΖΗΣ

← 36/36 →

Περιοδικὸν - Σύγγραμμα Δεκαπενθήμερον Ἐγκυκλοπαιδικόν

← 36/36 →

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικ. ὄφ. 16

Ἐξωτερικ. ὄφ. 20

C. DE VESME

ΑΙ ΟΡΔΑΛΙΑΙ

(ΚΑΘΑΡΣΕΙΣ) (*)

ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ

ΔΑΙΜΟΝΙΚΗ, κνδεμονική και άμεσος μεσολάβησις του άοράτου κόσμου επί του ανθρώπου, ούδέποτε άλλοτε ίσως δέν εβάνη εξασκουμένη τσοούτον προφανώς και άμέσως η έν ταίς λεγομέναις Θεοδικίαις, ταίς μετονομαζο-

μέναις και όρδαλιαίς εκ τής Ἄγγλοσαξωνικής λέξεως ordeal, σημαίνουσης δίκην.

Ούδεις ίσως άγνοεί τί ησαν αί Θεοδικίαι αὔται, πλὴν όλίγοι κατέγιναν εις τὴν μελέτην σοβαρῶν γεγονότων, μεγάλως ένδιαφερόντων τὴν ανθρωπότητα και τὴν ιστορίαν. Ὅσον δ' άφορᾷ τὰ ιστορικά φαινόμενα, ως και τὰ μη εξηγούμενα εξ εβόδου και εύχερῶς γεγονότα και άτινα βλάπτουσι τὰς παραδεδεγμένας δοξασίας, θά προτιμήσωμεν νά μη έμβαθύνωμεν τό γε νῦν έχον εις ταῦτα.

Ὁ κ. Φ. Πατέττα, καθηγητὴς του ποινοκού δικαίου ούτωςεί επεξηγεῖ τὸν όρισμόν τής λέξεως: «**Ὁρδαλία** καλεῖται πᾶν μέσον διά του όποίου υποτίθεται, ότι δύναται τις νά αναγκάση υπερφυσικά όντα νά εκδηλώσωσι διά τινος τρόπου τὴν κρί-

(*) Ordales. Δοκιμασία δικαστική, συνήθεις κατά τὸν μεσαιώνα. δι' ὧν αποδείκνυτο, αν τις ήτο άθώος ή ού αποδομένης αὐτῷ εγκληματικῆς τινος πράξεως, αν π. χ. ήγγιζεν άπόδως διάπυρον σίδηρον ή εβούλιζε τὴν χεῖρα εις κατεψυγμένον ύδωρ.

σιν αὔτων επί ζητήματος μέλλοντος νά επενέγκη δικαστικὴν συνέπειαν». Περαιτέρω μετά πλείονος έτι σαφηνείας προστίθησι: «**Ἡ όρδαλία** είναι λοιπὸν ζήτημα, τιθέμενον τοίς πνεύμασιν έν τισι περιστάσεσι και μετά διατυπώσεων, αίτινες υποχρεούσι και αναγκάζουσι ταῦτα ν' απαντήσωσι διά του όριζομένου αὔτοις τρόπου».

Εν χώραις και εις εποχάς, καθ' ἃς αί κοινωνικαί άτασθάλια και η διαφθορά ούδόλωσ επέτρεπον νά βασιζεταί τις εις τὴν επαγρύπνησιν και ίκανότητα τής αστυνομίας, ως και εις τὴν οξυδέρκειαν τῶν δικαστηρίων, ένόμισαν, ότι ηδύναντο κάλλιον ν' ανατρέξωσιν εις τὴν μεσολάβησιν τῶν πνευματικῶν όντων και έλεγον: «Ὁ Θεός θ' αποδείξη διά θαύματος τὴν αλήθειαν και δέν θ' αφήσῃ άθῶων νά καταδικασθῇ εις θάνατον» Εφ' οὔ εμφαίνεται πόσον οί πρόγονοί μας είχαν πίστιν εις τὸν Θεόν.

Η ΘΕΟΔΙΚΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΓΡΙΟΙΣ

Ἐνδειξις, ότι η χρῆσις τῶν όρδαλιῶν, (θεοδικίας) ανάγεται εις τοὺς αρχαιοτάτους χρόνους, και δὴ προϊστορικούς, εῖνε ότι αὔται απαντῶνται παρ' ὅπασι τοίς άγρίοις λαοίς και μάλιστα παρ' εκείνοις, οὔτινες μόνον εις τὰ πνεύματα πιστεύουσι.

Ἐν τῇ Ἄφρικῇ (1) εύρίσκομεν τὴν δοκιμασίαν του πυρός έν χρῆσει εις τὸ Σιέρα-Λέονε έτι και νῦν, παρὰ τοίς Ζωλόφ, τοίς Ούασουάχελ, έν τῷ Μπεννι, ένθα ο κατηγορούμενος όφείλει ν' αποδείξη τὴν άθώοτητα του, κρατῶν έν ταίς χερσίν επί τινά χρόνον πεφυρακτωμένον σίδηρον ή ο ιερεὺς επιθέτει τουτο τρις επί τής γλώσσης. Ἐν Λοάγγο, μέζουσι τὴν κνήμην του υποδι-

(1) Το καλύτερον μέσον τής εξερευνησεως τῶν προϊστορικῶν ήθῶν και έθιμων είναι ή μελέτη τῶν συγγράμων ήμιν προϊστορικῶν λαῶν, ήτοι τῶν άγρίων.

κου δια πεπυρακτωμένου σιδήρου, ὅστις δέον νὰ ψυγῆ ἀμέσως. Παρὰ τοῖς Μανδύγος καὶ τοῖς Κρούς οἱ κατηγορούμενοι βυθίζουσι τὴν χεῖρα ἐν ζέοντι ὕδατι ἢ ἐλαίῳ. Ἐν Βακαλαί, Σιέρα-Λεόνε καὶ παρὰ τοῖς Βονίκας ὀφείλει οὗτος νὰ ἐξαγάγῃ ἀντικείμενον τι ἐκ δοχείου περιέχοντος ζέον ὕδωρ. Ὁ ἀθῶος ἐπιτυγχάνει, ἐνῶ ὁ ἐνοχος κατακαίεται.

Ἐν Μαδαγασκάρῳ ἔδει ὁ κατηγορούμενος νὰ βαδίση γυμνόπους ἐπὶ πυρακτωμένου σιδήρου. Παρὰ δὲ τοῖς Ἄραβι διεπέρων τοῦτο ἐπὶ τῆς γλώσσης του.

Οἱ Μαλάχοι, μεταχειρίζονται διὰ τὴν Θεοδικίαν, δραστήριον ἀθλητήριον, καλούμενον **ταγγίνα** (tangena) περὶ τοῦ ὁποίου ἀναφέρει ὁ δόκτωρ Ραμίζιράν ἐν τῇ ἐνασίμῳ αὐτοῦ διατριβῇ. Καθ' ἣν ὥραν διδεται τὸ ἀθλητήριον εἰς τὸν ὑπόδικον, ὁ ἐκτελεστικὸς τίθησι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του καὶ προσκαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ δηλώσῃ τὴν ἐνοχίαν. Ἐάν δὲ ὁ δυστυχὴς καταλαμβάνετο ὑπὸ ἐμετοῦ καὶ πόνων, τὸν ἐφθόνον ἀμέσως ἐν πλήρει δικαστικῇ συνεδριάσει.

Ἐν Οὐαδαχελῆ, ὁ ὑποτιθέμενος ἐνοχος ἔδει νὰ φάγῃ ὄριζιον ἀθλητηρίαστον. Ἐάν δὲ ἦτο τοιοῦτος, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ καταπῆ αὐτό, ὅπερ ὑπενθυμίζει ἡμῖν, εὐρωπαϊκῶς τινος θεοδικίας τοῦ μεσαίωνα.

Ἐν Μπόνω, ὁ ὑπόδικος ἐξετίθετο εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἱερῶν καρφαριῶν ἐν δὲ τῇ Οὐιδάχ καὶ τῇ Δαχομεῦ τὸν ἐξέθετον εἰς τοὺς ἱεροὺς ὄφεις, κρατούμενος ὑπὸ τῶν ἱερῶν. Ἐάν ὁ κατηγορούμενος ἐδάκνυτο, ἐθεωρεῖτο ἐνοχος τοῦ ἐγκλήματος.

Ἐν Χάσσελτ καὶ τῇ Νέα Γουίνεά τῆς Ὠκεανίας ἀπαντῶμεν τὰς αὐτὰς θεοδικίας διὰ τὸ ζέον ὕδατος, μολύβδου, κτλ.

Οἱ Αὐστραλιανοὶ μεταχειρίζονται ἄλλον τρόπον, ὅστις μᾶς ὑπενθυμίζει τὸ *judicium feretri* τοῦ μεσαίωνα. Θέτουσι τὸν νεκρὸν ἐντὸς φερέτρου, καλούμενου **τιροκάτι**, δηλαδὴ πασιγνώστου, καὶ τῷ ἀποτείνουσι διαφόρους ἐρωτήσεις: «Γνωρίζεις τίς σὲ ἐκτύπησεν; Εἶναι ὁ δεῖνα; Ἡοῦ εὐρίσκειται ἤδη ὁ δολοφόνος;» Ἐάν δὲ τὸ φερέτρον κινήθῃ, θεωροῦσι τὴν ἀπάντησιν ὡς καταφατικὴν· τὸναντίαν δὲ, ἐάν διατελέσῃ ἀκίνητον. Πιστεύουσιν, ὅτι ὁ Οὐίγγο, θεὸς τοῦ θανάτου, παράγει τὰς κινήσεις τοῦ φερέτρου. Ἐνίοτε δὲ τέσσαρα ἄτομα κρατοῦσι μετέωρον τοῦτο καὶ γίνεται βίαιος ἀνατιναγμὸς, μόλις λεχθῇ τὸ ὄνομα τοῦ ἐνόχου.

Ἐν ταῖς νήσοις Χαβάι οἱ γόντες ἐδεδάινον, ὅτι ἐβάλεπον τὴν εἰκόνα τοῦ ἐνόχου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος ἢ δια-

κοῦντος τοῦ χρησμοδόγου ὕπνου ἢ μετὰ τοὺς ἐξορκισμοὺς, οὓς ποιοῦσιν. Ἐν τῷ Μεξικῷ ἐπίσης ἡ Θεοδικία ἦτο συνήθης.

Ἴσπανός τις Φραγκισκανός, μοναχός, ὁ Βερναρδίνος δε-Σαχαγόν, ὅστις ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ Μεξικῶ συνέγραψεν ἀξιοσημείωτον ἔργον περὶ τῆς ζωῆς, τῶν ἠθῶν καὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἀρχαίων Μεξικανῶν, διετήρησε τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἀκολουθοῦ δοκιμασίας.

«Εἰς γόνος εἶχε προσκληθῆ νὰ χρησμοδοτήσῃ ἐπὶ τινος γενομένης κλοπῆς καὶ ταχθέντων κατὰ γῆς καὶ κατὰ σειρὰν πάντων τῶν ὑπόπτων, μετεκόμισε πρὸ αὐτῶν ὁ γόνος ἄγγειον, οὗτινος ἀποκαλυφθέντος, ἐξῆλθε μέγας ὄφης, ὃν πρότερον εἶχε μαγεύσει, ὡς ἔλεγον τότε. Ὁ ὄφης ἐξῆλθεν ἔρπων, περιῆλθε τοὺς κατὰ σειρὰν καθήμενους ὑπόπτους καὶ σταματήσας πρὸ ἐνός, ἀνῆλθεν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐξηπλώθη. Τότε οἱ ἄλλοι ἠνάγκασαν τοῦτον νὰ ὁμολογήσῃ τὸ σφάλμα του».

Ἐάν ὁ ὄφης δὲν εὐρίσκη τὸν ἐνοχον, ἐπιστρέφει εἰς τὸ ἄγγειον.

Ὁ Ἀδριανὸς Ἰακόβσεν (Adrien Jacobsen) ἀναφέρει τοὺς γόντας τῆς ἀρκτικής Ἀμερικῆς, οἵτινες ἐπιδεικνύουν τὴν θαυματουργικὴν αὐτῶν δύναμιν. Οὗτοι, διαφοροτρόπως ἀφιερωμένοι εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ πυρός, πηδῶσιν ἐπὶ τῆς πυρᾶς, χορεύουσιν ἐπὶ τῶν φλογῶν, ἀνησχημένοι ὄντες ἀπὸ τινος σχοινίου, καταπίνουσιν ἄνθρακα, συγκρατοῦσιν ἐν τῷ στόματι τῶν πεπυρακτωμένους σιδήρους κτλ. Ἐν ἄλλῃ θαυμασιωτέρα αὐτῶν δοκιμασία διανοίγουσι τὴν κοιλίαν των, εἰς τρόπον ὅστε τὰ ἔντερα νὰ ἐξέρχωνται καὶ νὰ κρέμονται μέχρι τοῦ ἐδάφους».

Ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ἀναφέρει καὶ ἐτέραν περιεργωτάτην δοκιμασίαν. Γόντες τις εἶχεν ἀναλάβει νὰ μαντεύσῃ διὰ τοῦ συστήματος τοῦ πυρός τί ἀπέγεινε πλοῖον τι τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου. ὅπερ κατ' ἔτος ἐπεσκέπτετο τὰ μέρη ταῦτα καὶ τὴν φερόν ταύτην ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ.

«Ἰνδοὶ τινες ἔλαβον τὸ σῶμα τοῦ γόντος, δεδεμένον χερσὶ τε καὶ ποσὶ καὶ κρεμώμενον ἀπὸ τινος σχοινίου ἐπὶ μεγάλης πυρᾶς καὶ ἀφοῦ μετεκίνησαν αὐτὸ τῆδε κἀκείσε ἕως ὅτου τὸ σχοινίον ἐκάμ, ὁ γόνος τότε κατέπεσεν ἐπὶ τῆς ἀνησχημένης πυρᾶς, ὁπόθεν ἐξῆλθεν ἀνευ οὐδεμιᾶς βλάβης καὶ κακώσεως καὶ χωρὶς οὐδεὶς νὰ τῷ παράσχῃ τὴν ἐλαχίστην βοήθειαν. Ἐδύλωσε δὲ, ὅτι τὸ πλοῖον δὲν θὰ ἐπανήρχετο πλέον, ναυαγήσαν καὶ βυθισθέν. Ἠράγματι δὲ ἀπεδείχθη ἀληθὴς ἡ προφητεία αὐτῆ τοῦ γόντος. (ἀκολουθεῖ)

Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ (*)

Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΚΑΙ Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ

Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ ἦτο εἰς ἐκ τῶν μεγαλύτερων φιλοσόφων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Κατήγετο ἐξ Ἀθηναίων ἐκ τοῦ δήμου Ἀλωπεκῆς. Ὁ πατήρ του ἦτο λιθοξόος καὶ ἀνομάζετο Σωφρονίσκος, ἡ δὲ μήτηρ του Φαναρέτη μαῖα. Ἐγενήθη ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 429 πρὸ Χριστοῦ (6 Θαγγηλιῶνος ἔτος 8' 77 Ὀλυμπιάδος). Κατ' ἀρχὰς ἐσπούδασε τὴν τέχνην τοῦ πατρὸς του καὶ μετῆλθεν αὐτήν. Ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων ἐσώζοντο

ἐπὶ 600 ἔτη μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ αἱ Χάριτες Ἰνδεδυμένοι, αἵτινες ἐθεωροῦντο ἔργον αὐτοῦ. Ἐπειτα ὅμως ὑπὸ τοῦ μετ' ἔπειτα Ἰσοβίου αὐτοῦ φίλου Κρίτωνος, «ἐρασθέντος τῆς κατὰ ψυχὴν χάριτος αὐτοῦ», ἀπεπάσθη τοῦ ἐργαστηρίου καὶ προσῆλθε πρὸς ἐκπαίδευσιν παρὰ διαφόροις διδασκάλους.

Τοιοτοτρόπως ἐδιδάχθη παρὰ τοῦ Κίρου μουσικῆν, παρὰ τοῦ Θεοδώρου ἀστρονομίαν καὶ γεωμετρίαν, ἐν ἣ ἦτο κράτιστος, παρὰ τοῦ Ἐδήρου τὴν ποίησιν καὶ παρὰ τοῦ σοφιστοῦ Προδίκου τοῦ Κείου καὶ τοῦ ῥητοροῦ Λάμωνα τὴν ῥητορικῆν.

Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐμαθήτευεν, ἐδείκνυεν ἀπληστον φιλομάθειαν, ἥτις ἐξαγακτήρισε πάντοτε τὸν βίον του καὶ ἥτις ἦτο τοιαύτη, ὥστε καὶ ἐν βαθεῖ γήρατι νὰ ζητήσῃ νὰ ἐκμάθῃ τὴν κισθάραν.

Μετὰ τὴν ἐκπαίδευσίν του, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπεδόθη εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς ῥητορικῆς, κατόπιν ὅμως παραιτηθεὶς ταύτης, ἀφιερῶθη

(*) Προκειμένου νὰ δημοσιεῦσθαι εἰς τὸ ἐπόμενον τεύχος πνευματικῆς φιλοσοφικῆς ἀνακοίνωσιν τοῦ Σωκράτους, ἀνεδημοσιεύσαμεν ἤδη τὰ τῆς καταδικῆς καὶ φιλοσοφίας αὐτοῦ.

ὅλως εἰς τὴν σπουδὴν τῆς φιλοσοφίας, ἀκροασάμενος, ὡς λέγεται, τοῦ Ἀρχελαίου, τοῦ Παρμενίδου καὶ τοῦ Ζήνωνος καὶ γενόμενος ἐγκρατῆς τῶν φιλοσοφικῶν συστημάτων, τῶν Ἰώνων, τῶν Πυθαγορείων καὶ τῶν Ἐλεατῶν.

Ὁδὲν ὅμως τῶν συστημάτων τούτων ἀποδεχθεὶς ἐμόρφωσεν ἴδιον, ὅπερ καθ' ὅλον τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ περίου ἔτους τῆς ἡλικίας του μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ βίον, ἐδίδασκε δημοσίᾳ καὶ δωρεὰν «παντὶ τῷ βουλομένῳ προσεῖναι καὶ διαλέγεσθαι ἀσχέτως κοινωνικῆς τάξεως καὶ ἡλικίας».

Κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον τοῖς ἐστράτευσε καὶ γενναίως ἠγωνίσαστο ἐν Ποιδαίᾳ (431—420 π. Χ.) καὶ ἐν Ἀηλίῳ (424 π. Χ.) μετὰ τῶν Βοιωτῶν, ὁπότε ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἔσωσε τὴν ζωὴν τοῦ Ἀλκιβιάδου, ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ τὴν τοῦ Ξενοφῶντος καὶ ἐν Ἀμφιπόλει (430 π. Χ.) κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων, ὅπου καὶ διεκρίθη ἐπ' ἀνδρείᾳ.

Κατὰ τὸ 63ον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐξελέγη εἰς τῶν 500 βουλευτῶν.

Τοιοῦτος διατελὼν καὶ ἐπιστάτης τῶν πρυτάνεων τυγχάνων, δὲν ἐπέτρεψε τὴν παράνομον ψηφοφορίαν, διὰ τῆς ὁποίας ὁ δῆμος ἤθελε νὰ καταδικάσῃ εἰς θάνατον τοὺς 9 στρατηγούς, οἵτινες κατήγαγον τὴν νίκην κατὰ τὴν ἐν Ἀργινοῦσαις ναυμαχίαν (406), διότι ὑπὸ τρικυμίας ἠναγκάσθησαν ν' ἀφήσωσιν ἀτάφους τοὺς πεσόντας.

Ἐπίσης ἀντίστη δύο ἔτη βραδύτερον εἰς τοὺς Τριάκοντα, οἵτι οὗτοι τὸν διέταξαν ν' ἀπόσχῃ τοῖς νέοις ἀκροστροφόμενος καὶ δὲν ἐπήκουσε πάλιν αὐτοῖς διατάζουσιν αὐτὸν νὰ μεταβῇ μετὰ τεσσάρων ἄλλων καὶ φέρῃ εἰς Ἀθήνας τὸν Σαλαμίνιον λέοντα, ὅπως ὑποστῇ τὸν παρ' αὐτῶν καταγνωσθέντα αὐτῷ θάνατον.

Ἐνεκα τῆς μεγάλης του φήμης ἐκλήθη ἐναλλὰξ ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Ἀρχελαίου καὶ τῶν Σκοπαδῶν τῆς Θεσσαλίας, ὅπως μεταβῇ καὶ μείνῃ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἠρνήθη διαρρηθῆναι.

Ἐνεκα τῆς περὶ τὴν διδασκαλίαν ἐλευθεροστομίας, μεθ' ἧς ἔφερε πάντα καὶ πάντας τοὺς σημαίνοντας, πολλοὺς εἶχεν ἐχθρούς.

Τὸ τούτων μῖσος ἐκπροσωποῦντες ὁ ποιητῆς Μέλητος, ὁ πολιτικὸς Ἄνυτος καὶ ὁ ῥήτωρ Ἀνών, κατήγγειλαν αὐτὸν τῷ 339 π. Χ. ἐνώπιον τοῦ ἀρχοντος βασιλέως διὰ γραφῆς ὑπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν εἰσαχθείσης καὶ ἐχοῦσης οὕτω :

«Μέλητος Μελήτου Παιθεὺς Σωκράτει Σωφρονίσκου Ἀλωπεκῆθεν τάδ' ἐγράμματο καὶ πάντωμόσατο· ἀδικεῖ Σωκράτης, οὗς μὲν ἡ πόλις νομίζει θεοὺς οὐ νομίζων, ἔτερα δὲ κραινὰ δαιμόνια εἰσηγόμενος· ἀδικεῖ δὲ καὶ πρὸς νέους διαφθείρων· τίμημα θανάτου».

Γενομένης τῆς δίκης ἐνώπιον 600 περίου

ήλιαστων ο Σωκράτης κατεδικάσθη εις τὸν διὰ κωνείου θάνατον.

Ἰσως δὲν θὰ κατεδικάζετο, ἐὰν δὲν ἀπέστεργε ν' ἀπολογηθῆ ἄλλως καὶ ἂν ἀπεφάσιζε νὰ κατέλθῃ μέχρι τοῦ νὰ ἐκλιπαρήσῃ κατὰ τὸ ἔθος τὸ ἔλεος τῶν δικαστῶν του. Τοῦναντίον δὲμος, ὄχι μόνον ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα δὲν ἀπελογήθη, ἀλλὰ καὶ ὅτε ἠρωτήθη, τί ἀντιματὰ προτιεῖναι, αὐτὸς ἀπήνησεν, οὐ ἦτο ἄξιος τῆς δωρεάν ἐν τῷ Πρωτανεῖω οὐτήσεως, ἐξ οὗ καὶ 80 δικασταὶ ἀθωωτικὴν ὑπερ αὐτοῦ δόσαντες πρὶν τὴν ψήφον των, ἐν τῇ ἐπιμετρήσει τῆς πονηρῆς ὑπερενήφισαν καὶ αὐτοὶ τοῦ θανάτου. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς καταδικῆς εἶχεν ἀποσταλῆ εἰς Αἴηλον ἢ συνήθησθεωρία μέχρι τῆς ἐπανόδου, τῆς ὁποίας ἡ πόλις ἔπρεπε κατὰ τὸν νόμον νὰ διατελῆ ἄγνη, θανατικαὶ ἐκτελέσεις δὲν ἐπιτρέποντο.

Ὁ Σωκράτης ἔμεινε φυλακισμένος περὶ τὸν μήνα.

Ἐπανελθούσης τέλος τῆς Παράλου (ιερᾶς νηὸς) ἐκ Αἴηλου, ἔπει τοῦ κώνειον καὶ ἐτελεύτησε τὸ 399 π. Χ. (α' εἶται 95 Ὀλυμπιάδος).

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σωκράτους οἱ Ἀθηναῖοι μετενόησαν, εἰς ἐνδειξὴν δὲ τῆς μεταμελείας των ἐξεδήλωσαν ἐπισήμως τὸ πένθος των, διατάξαντες τὸ κλείσιμον τῆς παλαιόστρας καὶ τῶν γυμνασίων, παραγγεῖλαντες δὲ εἰς τὸν Λύσιππον νὰ κάμῃ χαλκὴν αὐτοῦ εἰκόνα.

Διηγοῦνται μάλιστα, ὅτι διδασκομένης τραγωδίας τοῦ Εὐριπίδου, ἐχούσης ὑπόθεσιν τὸν ἄδικον θάνατον τοῦ Παλαμήδου καὶ ψάλλοντος τοῦ χοροῦ «Ἐκάνετε, ἐκάνετε (ἐφρονεύσατε) τὴν πάνσοφον, ὦ Δαναοί, τὴν οὐδένα ἀλγόνουσαν ἀηδῶνα Μουσῶν, τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον) ἅπαντες οἱ θεαταὶ ἀνελύθησαν εἰς δάκρυα.

Τριακόσια δὲ ἔτη μετὰ Χριστὸν ἐσφώζετο ἐν Ἀθήναις τὰς τοῦ Σωκράτους, Σωκρατεῖον καλούμενος, παρ' ᾧ καὶ κρήνη διαυγὲς ἔχουσα ὕδωρ.

Ἦτο δὲ ὁ Σωκράτης τὴν μορφήν δυσειδῆς, ἔχων κατὰ τὴν ἰδίαν του περιγραφὴν γαστέρα μείζουσαν τοῦ πρέποντος, ὀφθαλμοὺς ἐξέχοντας, χεῖλη παχέα, οἶνα σιμὴν μετ' ἀναπειταμένων μυκτῆρων καὶ τὴν κεφαλὴν ψιλήν.

Ἐπὶ ἐποψίαν δὲ χαρακτήρος ἦτο μὲν καὶ ἀρχὰς ἀργίλος, ἠδυσπαθῆς καὶ νοθρός, ἀλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ διὰ τῆς ἐπιμόνου θελήσεως, ἐδάμασε τὰ ἐλατώματά του ταῦτα καὶ ὅσα ἄλλα εἶχε καὶ διέπλεσεν ἐναντὶ φιλεργότατον, ἐγκρατεῖσσιον τὴν τε ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ὥστε τῶν πάντων ν' ἀπέχεται καὶ πάντα νὰ ὑπομένῃ καὶ τὸν ὑπομονητικώτατον τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἀπέδειξε, διὰ τῆς πρὸς τὴν δυστροπωτάτην σύζυγόν του Ξανθίππην ἀποχῆς του.

Διὰ τῶν προτερημάτων τούτων καὶ ὄσων

ἄλλων ἐκείνητο κατέστησεν ἐαυτὸν δι' ὅλον τοῦ βίου του ὑπόδειγμα τοῦ κατὰ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ τελείου ἀνθρώπου.

Ἡ φιλοσοφία τοῦ Σωκράτους συνίστατο εἰς τὸ βουλευέσθαι μετὰ γνώσεως, ἐξ ἧς ἡ βούλησις πρὸς τὸ καλὸν ἰθύνεται, ὅπερ ἐστὶ τὸ πρὸς τὸ θεῖον ἀρμόζειν τὰς ἰδίας πράξεις. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἐδόξαζεν, οὐ ἢ ἐπιστήμη καὶ ἢ σοφία, διαφωτίζουσι τὴν ψυχὴν ὥστε, νὰ πράττῃ ἐκάστοτε τὸ δέον, οὕτω δὲ καθιστῶσιν αὐτὴν ἀξίαν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολῆς τῆς, ἣτις εἶναι τὸ νὰ ἐξομοιωθῇ πρὸς τὴν ψυχὴν τοῦ παντός, ταῦτὸν εἰπεῖν Θεόν.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς διδασκαλίας τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ τούτων καὶ τῶν ἀπὸ τούτων ἠθικῶν διδασμάτων ἦτο τὸ ἐκ τῶν γνωστῶν πρὸς τὰ ἄγνωστα χωρεῖν καὶ ἐκ τῶν κοινῶν εἰς τὴν κοινὴν ἀντίληψιν προσηπιτότων, ἐξάγειν καὶ συμπεραίνειν τὰ ὑψηλὰ διὰ μεθόδου μαιευτικῆς, καθ' ἣν ἐκάστη ἐπομένη ἰδέα ἦτον ἀπότοκος τῆς προηγουμένης καὶ τὰ ἄγνωστα ἀπέρρεον ἐκ τῶν γνωστῶν, τοῦ διδασκάλου χρησιμοποιούντος μόνον ὡς μαιευτῆρος εἰς τὴν γέννησιν αὐτῶν.

Ἡ διδασκαλία τοῦ Σωκράτους διεσώθη μέχρις ἡμῶν διὰ τῶν συγγραμμάτων τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Πλάτωνος καὶ Ξενοφώντος, ὅστις καὶ πιστότερον διέσωσε μέχρις ἡμῶν τὰς τοῦ διδασκάλου ἀρχάς.

Ὁ Σωκράτης ἠσθάνετο ἐν ἐαυτῷ ὑπεριέραν δύναμιν, ἣτις ἔστιν ὅτι ἐξεδήλου αὐτῷ τὸ δέον γενέσθαι ἐκάστοτε.

Τὴν ὑπεριέρτην ταύτην δύναμιν ἐκάλει αὐτὸς «δαμμόνιον» ἢ δι' ἄλλων λέξεων ἢ φράσεων σημαίνουσιν τὸ θεῖον αὐτοῦ.

Εἰς τὴν διαλεκτικὴν αὐτοῦ ἀνεμίγνυεν ἐπίστε οὗ Σωκράτης καὶ δόσιν λεπτοῦ σαρκασμοῦ, εἰρωνείας, ἣν εἰς τὸ τέλειον ἀνήγαγεν.

Η ΜΟΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ΠΑΛΑΙΟΘΕΝ ἠννοήθη ἡ δύναμις, ἣν ἐξασκεῖ ἡ μουσικὴ ἐπὶ τῆς ζωικῆς οἰκονομίας, καὶ πράγματι ἀναγκινώσκει τις εἰς τὸν Ὀμηρον, ὅτι ἡ μουσικὴ ἐνετάλη ὡς θεραπευτικὸν μέσον διὰ τὸν Ὀδυσσεύ, κατὰ τῶν πόνων, οὓς ἠσθάνετο οὗτος ἐκ τῶν δηγμάτων ἐνός ἀγριοχοίρου. Καὶ ὅπως ἡ μουσικὴ, ἐὰν δὲν δύναται νὰ ἐξέλκῃ τὴν ἀφορμὴν τοῦ πόνου, ἐξελκείρει ὅμως τὴν αἴσθησιν αὐτοῦ. Οὐδὲν τούτων πιθκνώτερον, καθόσον βλέπομεν εἰς τὴν σύγχρονόν μας ἐποχὴν νὰ μεταχειρίζονται τὴν μουσικὴν, ἂν μὴ ὡς καθαρῶς ἀνακισθητικὸν μέσον, τοῦλάχιστον ὡς ἐπιβοηθητικὸν τῆς ἀνακισθησίας.

Ὁ Κέλσος, ὅστις δὲν ἦτον ἰατρός, ἐγράφει περὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, ὡς νὰ ἦτο ὁ πλέον ἐπιτήδειος καὶ πεπειραμένος τῶν ἰατρῶν δὲν ἔλειψε δὲ νὰ παρατηρήσῃ τὴν μεγάλην ὠφέλειαν, ἣν ἠδύνατο ἡ ἰατρικὴ νὰ ἀρυσθῇ ἐκ τῆς μουσικῆς, ἐφαρμοζομένης ὡς θεραπευτικὸν μέσον ἐν τῇ θεραπείᾳ διαφόρων παθήσεων, ἰδίᾳ δὲ τῶν φρενοπαθειῶν, ὅπου κυρίως συνεβούλευε τὴν χρῆσιν τῶν κυμβάλων, καὶ διαφόρων ἄλλων θεουρωδῶν ὀργάνων.

Ὁ Γαληνὸς συνίστα τὴν χρῆσιν τῆς μουσικῆς ὡς θεραπευτικὸν μέσον ἐναντίον τῶν δηγμάτων τῶν ἐρπετῶν καὶ τῶν σκορπιῶν.

Ὁ Ἀθήνσιος, ὁ Θεόφραστος καὶ Aulu Gelle ἐφῆρσαν τὴν μουσικὴν ἐναντίον τῆς ἰσχυραλγίας καὶ ἀρθρίτιδος.

Ὁ Δημόκριτος βεβαιῶς σοβαρῶς, ὅτι ἡ μουσικὴ εἶνε ἰατρικὸν φάρμακον ἐναντίον τοῦ λαιμοῦ. Τοιαῦτα ἦσαν αἱ γνώμαι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ὅσον ἀφορᾷ τὰς θεραπευτικὰς ἰδιότητας τῆς μουσικῆς.

Ἀπὸ τὴν λοξώδη δὲ ἐποχὴν τοῦ μεσαιῶνος, ὅπου τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας ἐβασίλευεν, ὀλίγα τινε δυνάμει νὰ συλλεξώμεν σχετικὰ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μουσικῆς ὡς θεραπευτικὸν μέσον.

Εἰς τὴν αὐτὴν τῆς κομῆσεως Mahant d' Artois κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 14ου αἰῶνος, οἱ διάφοροι ραψῶδοι προσελήθησαν νὰ πικίζωσιν, ὅπως κατακλύσωσι τοὺς πόλους τῆς ἀδελφῆς τῆς βασιλείσεως. Ἀργότερον δὲ ὁ Φίλιππος Ε', ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας μόνον ὑπὸ τὴν ἐπίδοσιν τῶν μαγευτικῶν ἤχων τοῦ δικσῆμου τρουβκδοῦρου Carlo Broshi, εὗρισκεν ἀνακούφισιν ἐκ τῶν ὑποχονδρικών παροξυσμῶν, κίτινες τὸν κατελάμβανον. Διηγοῦνται δὲ μάλιστα περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐποχὴν τινε κατελήθη ὑπὸ τὸσον ἰσχυρᾶς μελαγχολίας, ὥστε ὄχι μόνον τὰ καθήκοντά του ὡς βασιλεὺς παρημέλησε, ἀλλὰ καὶ τὴν περὶ τοῦ ἐκυτοῦ του φροντίδα ἐντελῶς ἐγ-

κατέλειψε. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκ συμπτώσεως ὁ Carlo Broshi εὗρισκετο εἰς Μεδρίτην, ἡ δὲ βασιλίσα κῆλησε νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἐπίρρειαν τῆς μουσικῆς ἐπὶ τοῦ νοσοῦντος πνεύματος τοῦ συζύγου τῆς καὶ προσεκάλεσε πρᾶγματι αὐτὸν εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Τοσαύτη δὲ ἦτο ἡ θεραπευτικὴ ἐπίρρεια τῆς θελκτικῆς φωνῆς τοῦ δικσῆμου τούτου αἰδοῦ, ὥστε ὑπὸ τὴν ἐπίδοσιν αὐτῆς, ὁ βασιλεὺς ἐφάνη, ὡς νὰ ἀνεκίψεν ἐκ τῆς βαθεῖας ὄνειροπολήσεως, εἰς τὴν εὗρισκετο ἐνεδύθη δὲ καὶ συγκατετέθη νὰ μεταβῇ τότε εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ὑπουργῶν του, πρᾶγμα, ὅπερ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου δὲν εἶχε πράξει.

Κατὰ τὸ ἔτος 1878 Βέλγος τις ζωγράφος εἶχεν ἐκθέσει εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἔτους ἐκείνου εἰκόνα τινὰ ἀξιοσημείωτον, οὐχὶ τὸσον ὑπὸ ἐποψίαν τέχνης, ὅσον ὑπὸ ἐποψίαν τῆς ἰδέας, ὅφ' ἧς ὁ καλλιτέχνης εἶχεν ἐμπνευσθῆ. Ἡ εἰκὼν αὕτη παρίστανε τὸν ζωγράφον Nan de Goes πάσχοντα τὰς φρένας καὶ ἐνδικιτώμενον ἐν τινι μοναστηρίῳ.

N...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ (*)

Περὶ τῆς θεωρίας τοῦ φαινομένου τῶν μετακομιδῶν καὶ τῶν πνευμ. ἐμφανισθῶν

Ἄρον ἐξ ἄπαντος, ἵνα ἐπιτύχῃ τις τῶν φαινομένων τῆς τάξεως ταύτης, νὰ ἔχη παρ' ἐκυτῷ μεσαζόντας, τοὺς ὁποίους θὰ ὀνομάσω «κίσημακτικούς» πεπρωκισμένους δηλ. διὰ μεσαζούσης δυνάμεως, ἐκτάσεως καὶ ἐμβλαπύσεως διότι τὸ νευρικὸν σύστημα τῶν μεσαζόντων τούτων, εὐκόλως ἐξερθεζόμενον, ἐπιτρέπει εἰς αὐτοὺς, διὰ μέσου δυνάμεων τινῶν νὰ ρίψωσι περὶ αὐτοὺς μετ' ὑπερβαλλούσης ἀρθρῶν τὸ ζωοποιηθὲν αὐτῶν ρευστόν.

Αἱ ἐπιθετικαὶ ἐντυπώσεις φύσει, τὰ πρόσωπα, ὧν τὰ νεῦρα δονοῦνται εἰς τὸ ἐλάχιστον κίσημακ, εἰς τὴν μικροτάτην κίσησιν, κίτην ἢ ἠθικὴ ἢ φυσικὴ ἐπίρρεια, ἐσωτερικὴ ἢ ἐξωτερικὴ κάμνει κίσημακτικά, εἶναι ὑποκείμενα ἰκανώτατα νὰ γίνωσιν ἐξκίρητοι μεσαζόντες, διὰ τὰ φυσικὰ ἀποτελέσματα, τὰ ψυχοστὰ καὶ τὰς μετακομίσεις.

Πράγματι δὲ, τὸ νευρικὸν σύστημα αὐτῶν καθ' ὅλοκληρὴν σχεδὸν ἔμειρον τοῦ ἀπειθοῦς περικαλύμματος, ὅπερ ἀπομονώνει τὸ σύστημα τοῦτο παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν ἄλλων ἐνσάρκων, καθιστᾷ αὐτὰ κατὰλληλα εἰς τὴν ἀνά-

(*) Ἀνακοίνωσις ληφθεῖσα διὰ τῆς πνευματικῆς ἡδοῦ, διὰ μέσου καλοῦ μεσαζόντος προσώπου.

πτυσιν τῶν διαφόρων τούτων φαινομένων. Κατὰ συνέπειαν δέ, διὰ τινος ὑποκειμένου τῆς φύσεως ταύτης, οὕτινος αἱ ἄλλαι δυνάμεις δὲν εἶναι πολέμιαι τῆς μεσαζούσης δυνάμεως, θὰ ἐπιτύχη ἐπὶ τὸ εὐκολώτερον τῶν ψαυστῶν φαινομένων, τῶν κτυπημάτων, τῶν τυπτομένων ἐν τοῖς τοίχοις καὶ τοῖς ἐπίπλοις, τῶν δικονοτικῶν κινήσεων καὶ τοῦ μετεωρισμοῦ μάλιστα ἐν τῷ δικαστήματι τῆς βρυτάτης ἀδρανῶς ὕλης. Ἐξ ἅπαντος θὰ ἐπιτύχη τις τῶν ἐξαγομένων τούτων, ἐὰν ἀντὶ ἐνὸς μεσαζόντος ἔχη εἰς τὴν διάθεσιν του πολλοὺς ἐξ ἴσου καλῶς πεποιτισμένους.

Ἄλλ' ἀπὸ τῆς παραγωγῆς τῶν φαινομένων τούτων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν μετακομίσεων ὑπάρχει ὀλόκληρος κόσμος· ἐπειδὴ ἐν τῇ περιτάσει ταύτῃ, οὐ μόνον τὸ ἔργον τοῦ Πνεύματος πολυπλοκώτερον καὶ δυσκολώτερον εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐτι πλέον, τὸ Πνεῦμα δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ, εἰμὴ διὰ μέσου ἐνὸς μόνου μεσαζόντος, δὲν δύναται δηλαδὴ πολλοὶ μεσαζόντες νὰ συντελέσωσι συγχρόνως εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ αὐτοῦ φαινομένου. Συμβαίνει μάλιστα ἐξ ἐναντίας, ὥστε ἡ παρουσία προσώπων τινῶν ἀντιπαθητικῶν εἰς τὸ ἐνεργοῦν Πνεῦμα νὰ ἐμποδίσῃ ριζικῶς τὴν ἐνεργεῖαν. Πρὸς τούτοις δὲ τοῖς κίττις, ἕτινα, ὡς βλέπετε, δὲν ἀμοιροῦσι σπουδαιότητος, προσθέσατε, ὅτι αἱ μετακομίσεις ἔχουσι ἀνάγκην πάντοτε μεγαλύτερας συγκεντρώσεως καὶ συγχρόνως μεγαλύτερης γύσεως ρευστῶν καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχη τούτων εἰμὴ διὰ μεσαζόντων κάλλιστα πεποιτισμένων δι' ἐκείνων ἐν ἐνὶ λόγῳ, τῶν ὁποίων ἡ ἠλεκτροπνευματικὴ μηχανὴ ἔχει τοὺς καλλίστους ὄρους.

Δὲν μοι ἐπιτρέπεται πρὸς στιγμὴν νὰ σῶς ἀποκαλύψω τοὺς ἰδιαιτέρους τούτους νόμους, οἵτινες διέπουν τὰ ἀέρια καὶ τὰ ρευστὰ, τὰ ὁποῖα σῶς περιστασιάζουσιν, ἀλλὰ, πρὶν ἢ παρελθῶσιν ἐνικυτοί, πρὶν ἢ γενεὰ ἀνθρώπου συντελεσθῇ, ἢ ἐξηγήσῃ τῶν νόμων τούτων καὶ τῶν φαινομένων θὰ σῶς ἀποκαλυφθῇ καὶ θὰ ἴδῃτε νὰ ἐγερθῇ γάργαυα νέα παικίλια μεσαζόντων, οἵτινες θὰ πίπτωσιν εἰς ἐυστασίαν καταπληκτικὴν ἰδιάζουσιν. ἕμω ὡς ἐν ἐνεργείᾳ πνευματικῆς εὐρίσκωνται. Εἶναι ἄρα φανερόν, καὶ τὸ λογικόν καθιεροί τοῦτο, δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι τὰ ψαυστὰ γεγονότα τῆς κινήσεως, τῶν κτυπημάτων καὶ τοῦ μετεωρισμοῦ εἶναι φαινόμενα ἅπλᾳ γινόμενα διὰ τῆς συγκεντρώσεως καὶ δικαστοῦς ρευστῶν καὶ ὅτι δύναται τις νὰ τὰ προκαλέσῃ καὶ νὰ ἐπιτύχη αὐτῶν διὰ τῆς θελήσεως καὶ τῆς ἐργασίας τῶν πρὸς τοῦτο ἐπιθετῶν μεσαζόντων, ὅταν οὗτοι βοηθῶνται ὑπὸ Πνευμάτων φίλων καὶ καλοθελητῶν· ἐνῶ τὰ γεγονότα τῆς μετακομίσεως εἶναι πολλαπλᾶ, περίπλοκα, ἀπικυτοῦσι τὴν συνδρομὴν εἰδικῶν περιστάσεων, δὲν δύναται νὰ γίνωνται εἰμὴ

ὑπὸ ἐνὸς μόνου Πνεύματος καὶ ἐνὸς μόνου μεσαζόντος, καὶ ἔχουσι ἀνάγκην ἐκτὸς τῶν τῆς ἀφῆς, συνδυασμοῦ ἑλῶς ἰδιάζοντος διὰ νὰ μωώσωσι καὶ νὰ ἀποκαταστήσωσιν ἄρματα τὰ ἀντικείμενα, ἕτινα εἶναι καὶ ἀντικείμενα τῆς μετακομίσεως.

Συγκεφαλαιῶν δὲ λέγω, ὅτι ἐὰν τὰ ψαυστὰ γεγονότα εἶναι συχνά, τὰ τῆς μετακομίσεως εἶναι σπάνια, διότι οἱ ὄροι αὐτῶν εἶναι δυσκολώτατοι· κατὰ συνέπειαν δὲ, οὐδεὶς μεσαζὼν δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι τὴν δεῖνα ὥραν, τὴν δεῖνα στιγμὴν θὰ ἐπιτύχη μίξ μετακομίσεως· διότι συχνάκις τὸ Πνεῦμα αὐτὸ ἐμποδίζεται εἰς τὸ ἔργον του. Ὅφειλω νὰ προσθέσω, ὅτι τὰ φαινόμενα ταῦτα εἶναι διπλῶς δύσκολα, δημοσιᾶ γινόμενα, διότι εὐρίσκονται σχεδὸν πάντοτε στοιχεῖα ἐνεργητικῶς ἀπειθῆ, παραλύοντα τὰς προσπάθειάς τοῦ Πνεύματος καὶ μάλιστα τὴν ἐνεργεῖαν τοῦ μεσαζόντος. Ἔστέ βέβαιον, ἐξ ἐναντίας, ὅτι τὰ φαινόμενα ταῦτα παράγονται πάντοτε σχεδὸν κατ' ἴδιον, αὐτομάτως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν ἀγνοίᾳ τῶν μεσαζόντων καὶ ἄνευ προμελέτης καὶ ἐπὶ τέλους σπανιώτατα, ὅταν οὗτοι ἔχουσι γινῶσιν· ἔθεν ὀφείλετε νὰ συμπεράνητε, ὅτι ὑπάρχει κίττι νόμιμος ὑπόψις, ὡσάκις μεσαζὼν καλοκεύεται, ὅτι ἐπιτυγχάνει αὐτὰ κατὰ θέλησιν ἢ ἄλλως εἰπεῖν, ὅτι δικτάττει τὰ Πνεύματα ὡς ἄφρονες, τοῦθ' ὅπερ ἀπλούστατα ἄτοπον.

Ἐνθυμήθητε, πνευματικαί, ὅτι εἶναι ἄτοπον τὸ ἀπορίπτειν συστηματικῶς πάντα τὰ ὑπερτύμια φαινόμενα, δὲν εἶναι φρόνιμον ποσῶς τὸ παραδέχεσθαι αὐτὰ ἑλῶς τυφλῶς. Ὅταν φαινόμενόν τι ἀφῆς, ὑπτασίως, ὀράματος ἢ μετακομίσεως ἐκδηλοῦται αὐτομάτως καὶ στιγμικίως, παραδέχθητε αὐτό· ἀλλὰ, ἐκπαυλαμβάνω, μὴ παραδέχεσθε τίποτε τυφλῶς· ἐκαστον γεγονός, ἢ ὑποστῆ ἐξέτασιν ἀκριβῆ, βεβαίαν καὶ αὐστηράν· ὅτι, πιστεύσατε τοῦτο, ὁ πνευματισμὸς τῶν πλούσιος εἰς φαινόμενα ὑψηλὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ, οὐδὲν ἔχει νὰ κερδίσῃ ἐκ τῶν μικρῶν τούτων ἐμφανίσεων, τῆς ὁποίας ἐπιδείξεισι θευματοποιεῖ δύναται νὰ μιμηθῶσιν.

(*Ἀπόστολος Παῦλος)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡ. ΡΑΓΚΑΒΗ

Κ ΑΤΩΤΕΡΩ παραθέτομεν τινὰ τῶν πειραμάτων τοῦ διαπρεποῦς διπλωμάτου Α. Ραγκαβῆ, ἕτινα κατεχώρησεν ὁ ἴδιος ἐν τῇ «Κλειῶν» τῆς Λευρίας.

Διαμένων ἐν Κηφισίᾳ τὸ θέρος, ἐχρηιάσθη τὴν μουσικὴν τῆς Ἀντιγόνης, τοῦ Μενδελσῶνος, τὴν ὁποίαν εἶχον εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου, χαρισθεῖσάν μοι ὑπὸ τῆς κυρίας Θεῖλε, συζύγου τοῦ πρέσβεως τῆς Προσίας· ἀλλ' ἀπελθὼν εἰς Ἀθήνας, μάτην ἐζήτησα αὐτὴν ἐπιειλημένως, ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ μου οὐδαμῶν ἠδρηθήην νὰ τὴν εἶρω.

Τότε ὁ σύγγραμμός μου κ. Ἐιδενοστάμ, πρέσβυς τῆς Σουηδίας, μετὰ τοῦ ὁποίου συνωκοῦμεν ἐν Κηφισίᾳ, βλέπων τὴν στενοχωρίαν μου, μοι ἐπρότεινε παίξω, νὰ ἐρωτήσωμεν τὴν τραπέζαν, ὅπερ καὶ ἐπράξαμεν. Αὕτη διὰ τῆς συνήθους εἰς αὐτὴν γλώσσης, τῶν κρούσεων, μᾶς ὑπέδειξε τὴν δευτέραν σελίδα τῆς δεξιᾶς τῆς θύρας ἱσταμένης βιβλιοθήκης μου. Μεταβὰς εἰς Ἀθήνας, εἶρον τὸ βιβλίον εἰς τὸ ὑπὸ τῆς τραπέζης ὑποδειχθὲν μέρος.

2

Ἐσπέραν τινὰ ἐν Ἀθήναις ἡ σύζυγός μου ἐξῆλθεν τῆς αἰθούσης καὶ καταβάσα, ἔστη εἰς μίαν βαθμίδα τῆς κλίμακος, ἥτις ἦτο οκταεὴ· Ἐρωτηθεῖσα δὲ ἐπ' ἐμοῦ ἡ τραπέζα εἰς ποίαν βαθμίδα εὐρίσκειται, ἐμάντευσεν ὀρθῶς.

Α. Ραγκαβῆς

3

Ἄλλοτε πάλιν ἐκρουή τις μανδύλιον ἐντὸς τῆς αἰθούσης, ἡ δὲ τραπέζα ἀνέσθην αὐτό, χωρὶς ὁ κρῦψας τὸ μανδύλιον νὰ πλησιάσῃ τὴν τραπέζαν.

Α. Ραγκαβῆς

4

Εἰς συναστροφὴν τινα ἐν Ἀθήναις, ἐνῆ κυρίαί τινές ἠσοχολοῦντο περιστεροφύμενον οκεῦος, εἰσελθὼν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κοσιτῆς εἶπεν, ὅτι πρὶν ἢ πιστεύσῃ εἰς τῆς τραπέζης τὰ τερατουργήματα, θέλει νὰ ἐποβάλλῃ αὐτὴν εἰς δοκιμασίαν καὶ μεταβὰς εἰς ἄλλο δωμάτιον μόνος του, ἐπέστρεψε λέγων, ὅτι ἔγραψεν ἐπὶ χάρτου, τὸ ὅποιον ἔχει εἰς τὴν παλάμην του καὶ ἡ τραπέζα, ἐν ᾧ οὗτος ἐκάθητο μακρὰν αὐτῆς, ἐσχημάτισε τὸ ὄνομα Κλέων, τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ μου, τὸ ὅποιον πραγματικῶς εἶχε γράψῃ ὁ κ. Κοσιτῆς.

Οὐδεὶς δ' ἐξ ἡμῶν ἠδύνατο νὰ οκεφθῇ αὐτόν, διότι καὶ ἀπὸν καὶ μικρὸς ἦτο.

Α. Ραγκαβῆς

5

Εἰς τὴν οἰκίαν μου ἐν Ἀθήναις καθήμενος μετὰ τῆς συζύγου μου καὶ τοῦ τότε συνεργάτου καὶ φίλου μου κ. Δραγοῦμη καὶ ἔχοντες πρὸ ἡμῶν τραπέζαν, ἠρωτήσαμεν αὐτὴν, πόσον ἐτῶν εἶναι γνωστὴ ἡμῶν κυρία, ἡ δὲ τράπεζα ἔκρουσε 42. Ὁ κ. Δραγοῦμης τότε εἶπεν, ὅτι δὲν θέλει νὰ πιστεύσῃ τὴν ἀπάντησιν καὶ ἀπῆιτε τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς.

Ἐπανέλαβε τότε ἡ τραπέζα, ἀλλὰ πολὺ ταχύτερον καὶ ἐξετέλεσε πάλιν 42 κτύπους.

Ἄλλ' ὁ κ. Δραγοῦμης θέλων νὰ θέσῃ αὐτὴν ὑπὸ δοκιμασίαν, ἀρχειορίσθη, ὅτι ἡ ἀπάντησις δὲν ἦτο ὀρθή, ἐζήτησεν αὐτὴν ἐκ τρίτου. Ἡ τραπέζα τότε ἔκρουσε μετὰ μεγίστης ταχύτητος καὶ ὡς ὑπὸ ὀργῆς καταληφθεῖσα πύλιν τὸν ἀριθ. 42, καὶ τὸ τελευταῖον κτύπημα ἦτο τόσο ἰσχυρόν, ὥστε ὁ εἰς τῶν ποδῶν τῆς τραπέζης ἐθραύσθη καὶ ἐσφενδονίσθη μακρὰν, καὶ τοῦτο μοι ἐπέβαλε τὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν κατόπιν εἶδον ἐπικυρομένην, ὅτι τὰ μόρια τοῦ ξύλου πρέπει νὰ ἔλαβον ἰσχυρὰν δόνησιν, διότι ἄλλως δὲν ἐβλεπον, πῶς μία κορούσις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὅσον ἰσχυρὰ καὶ ἂν ἦτο, θὰ σπένδιε τοιουτοτρόπως ἰσχυροτάτον οκεῦος καὶ τὸ σπουδαιότερον, πῶς ὁ ποῦς ἐτινάχθη μακρὰν.

Α. Ραγκαβῆς

6

Ὅταν ἐν Ἀθήναις ἠσοχολοῦμεθα μετὰ τὰς τραπέζαια, ἔχων τὰς χεῖράς μου μετὰ τινος κυρίας ἐπὶ καθέδρῳ, ἡ ὁποία ἐκινεῖτο κατὰ τὴν θέλησίν μας, ἐπρότεινα νὰ δοκιμάσωμεν, ἂν θὰ εἰσῆκουεν καὶ καθ' ἡν περίπτωσιν θὰ τῆ ἐζητοῦμεν ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ ἀνάκλιτρον.

Τῷ ὅτι δ' ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸ καί, μόλις πιστεύοντες εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας, τὴν εἶδομεν νὰ κλίη καὶ νὰ θέσῃ τὸν ἕνα πόδα ἐπὶ τὴν ἔδραν τοῦ ἀνακλίντρον, καὶ ἔπειτα περὶ τὴν ἑαυτὴν στραφεῖσα, νὰ μένῃ καὶ διὰ τῶν τεσσάρων ποδῶν ἐπ' αὐτοῦ ἱσταμένην.

Α. Ραγκαβῆς

7

Ἐσπέραν τινὰ ἠθελήσαμεν νὰ ἐρωθῇ ἡ τραπέζα καὶ μετ' ὀλίγον, καίτοι ὄσοα ἀρκετὰ βραχέα, ἠρχισεν νὰ ὑψοῖται βραδέως εἰς 50 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου ἐπὲρ τὸ ἔδαφος καὶ νὰ κατέλθῃ πάλιν ἐπίσης βραδέως.

Α. Ραγκαβῆς

8

Ἀδιοκίνητα οκεῖν. Ἐσπέραν τινὰ ἐν Παρισίοις, ἐνῶ μετὰ τοῦ κ. Χόμ ἐκαθήμην ἐν τῷ

εστιατορίου οικίας, εις την οποίαν πρώτην φο-
ράν εισήρχετο, εη ουσιόσει μου αϊφνης βλέπω
έν μέγα και πλούσιον θρανίον της αϊθούσης
κινήθην από της γωνίας, όπου ίστατο, μακράν
ήμωδν να έλθη βραδέως και να σταθίη όπισθεν
του κ. Χόμ, ο οποίος μοι έλεγε :

—Κάτι αισθάνομαι όπισθεν.

Και στραφείς είδε το θρανίον, και προσέ-
θηκεν, ότι πολλάκις τψ συμβαίνει να έρχονται
πρός αυτόν οικείη μόνα των.

Περὶ του φαινομένου τούτου δύναται να
κρίνη έκαστος, όπως θέλει δύο όμως πραγ-
ματα έγω αποκορούω : έν, ότι ήπατήθην και
δέν είδον καλώς, διότι εξεναντίας ήμην όλως
προσοχή' το δε, ότι ο κ. Χόμ είχε προσαρα-
ρκευάσει τι, διότι, ως είπον, ήτο έντελώς ξένος
πρός την οικίαν, και εις το εστιατόριον έκείνο
εισήλθε τότε κατά πρώτην φοράν μετ' έμου.

Α. Ραγκαβής

9

Μίαν ήμέραν έν Παρισίοις συνητήθην έν
μικρῇ συναναστροφῇ μετὰ του "Αγγλου Χόμ
(Home), ο οποίος εφημιζέτο τότε πολύ ως
θαυμασιοποιός.

"Ο οικοδεσπότης ήτο συνταγματάρχης του
Γαλλικού στρατού, διακριθείς μάλιστα κατά
τόν Κριμαϊκόν πόλεμον.

Παρόντες δ' ήσαν πλην αυτού, της συζύγου
του και έμου, μία κυρία γνώριμος και συγ-
γενής μου μετὰ του υίου της και ο κύριος
Χόμ μετὰ της συζύγου του.

"Ο κ. Χόμ προσεκλήθη δι' έμου εις την
άνωτέρω οικίαν του κ. Συνταγματάρχου και
ήλθε κατόπιν έμου εις αυτήν, ποτέ πρότερον
έκει μή πατήσας, ουδέ τον οικοδεσπότης μη
γνωρίζων.

"Αφού δ' εκάμομεν όλίγα πειράματα, εις τα
όποια κατοίερώ θῆ έπανέλθω, βλέπων ο κ.
Χόμ την ευθυμίαν, την οποίαν είχαν να εξι-
χνιάσω σπουδαίως τα των πειραμάτων, συν-
διελέγετο μετ' έμου εις την ανοικτήν θύραν
του παρακειμένου κενού εστιατορίου, διε αϊ-
φνης είδον πάντα αυτού τα ξεπλά, τραπέζας,
καθέδρας, ανάκλιτρα να κινούνται και δο-
τούνται ως υπό σεισμόν. "Ιδών με δ' εκκλη-
τούμενον ο κ. Χόμ, μοι είπεν, ότι τουτο συμ-
βαίνει εις αυτόν πολλάκις, διαν προσέρχεται
εις το δωμάτιον.

Α. Ραγκαβής

10

Την αυτήν εποέραν, αφού έθέσαμεν τάς
χείρας επί της τραπέζης, μετ' όλίγον ήσθάν-
θημεν ως φερόμενον ύπ' αυτίας άνεμον φε-
ρόν, και ο κ. Χόμ επί τη παρατηρήσει μου,
μάς είπεν, ότι πολλάκις του συμβαίνει, διαν
αυτός επιδιδχται εις το πείραμα τουτο.

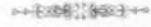
"Ηκουσα δε το αυτό και παρ' άλλων μετέ-
πειτα' και ο έν "Αγγλία διάσημος καθηγητής

και άκαδημαϊκός Κρούξ, ουτις και' άρχας κα-
τεπολέμησε τον ανευματισμόν, και έπειτα μετὰ
παντοία σπουδαία πειράματα, έντελώς εις αυτόν
μεταπεισθείς, λοχυρίζεται, ότι η θερμοκρασία
του ρεύματος τούτου είναι τόσοσν λοχυρά, ώστε
καταβιβάζει και αυτό το θερμόμετρον.

Συμπλώσεις, ίσως πάνια ταύτα, είπη υς.

"Ισως' αλλά βεβαίως παράδοξον δια την
ίσοην επιμονήν των.

Α. Ραγκαβής.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, σύζυγος του,
βασιλέως της "Αγγλίας Έδουάρδου VII
κατέχει φαίνεται, το μυστικόν να διατη-
ρηται πάντοτε νέα και ώραία. "Αλλά, ως μη
νομίση τις, ότι τουτο γίνεται «πάντοτε». Θῆ
ήτο αδύνατον, διότι πάσα ηλικία έχει την
καλλονήν της και ακριβώς, διότι παραγνωρί-
ζουν τινές την αλήθειαν ταύτην, καταθλίβον-
ται επί τψ πρόωφω γήρατι και άσχημίζουν ώς
αύτως, δηλαδή περισσότερον του δέοντος.

"Η βασίλισσα "Αλεξάνδρα, της οποίας τα πε-
ντήκοντη εξ έτη έχουν έτι άκραν τρυφερό-
τητα ώραιας υγείας ίσοροπούσης, δέν μετε-
χειρίσθη ποτέ ψυμμύθια, ούτε παχύμυρα. "Ε-
λεγε δε ήμέραν τινά εις μίαν των κυριών της
τιμής :

"Το μυστικόν μου δέν είναι έν. Κάμνω κα-
θημερινώς, μετὰ μεσημέριαν άνάπαυσιν, του-
λάχιστον μιάς ώρας. "Εάν δέν κοιμώμαι, άνα-
παύομαι. Τήν νύκτα κοιμώμαι, όσον το δυνα-
τόν όλιγώτερον. "Όταν δε κοιμώμαι πολύ, έχω
διαταράξεις και παρετήρησα, ότι αι διαταρά-
ξεις αυται προξενούιν δυσάρεστον επιρροήν
(cauchemar) εις το χρώμα».

"Η συνταγή αυτή δέν είναι όντως κακή,
άλλά δέν είναι προσιτή εις όλους. "Η άποφευ-
ματινή άνάπαυσις συννηθισμένη εις τα θερμά
κλίματα, είναι πολύ όλιγον πρακτική εις τα
ευκρατά μας κλίματα. Διά να εύρη τις παρ'
ήμιν μίαν ή δύο ώρας άναπαύσεως την ήμέ-
ραν, κατά τάς οποίας ουδέεις να τον άπασχολή,
δέν είναι εύκολον πράγμα δι' έκαστον.

"Όσον άφορά να κοιμάται τις όλιγον την νύ-
κτα, η επιτυχία της μεθόδου ταύτης εξαρτά-
ται έκ της ηλικίας και της κρῶσεως. Οι νεοί
έχουν άνάγκην περισσοτέρου ύπνου από τους
ηλικιωμένους. Το σπουδαίον, δια να μὴν αι-
σθανθῆ υς βάρος την πρωίαν, είνε να μη
ζητή να κοιμηθῆ έκ νέου, εάν εξυπνήσῃ όλί-
γον πριν της ώρισμένης ώρας της έγέρσεως.
"Ο δεύτερος αυτός ύπνος προκαλεί συνή-
θως διαταράξεις και κακά όνειρα, άλλοιούντα
το χρώμα κτλ.

Τώρα είναι τόσοσν άναγκαϊον να έχη τις
χρώμα όροσερόν : (Διά να είναι στιλπνόν η
διαφανές, έχει πάντως όροσερότητα τινα).

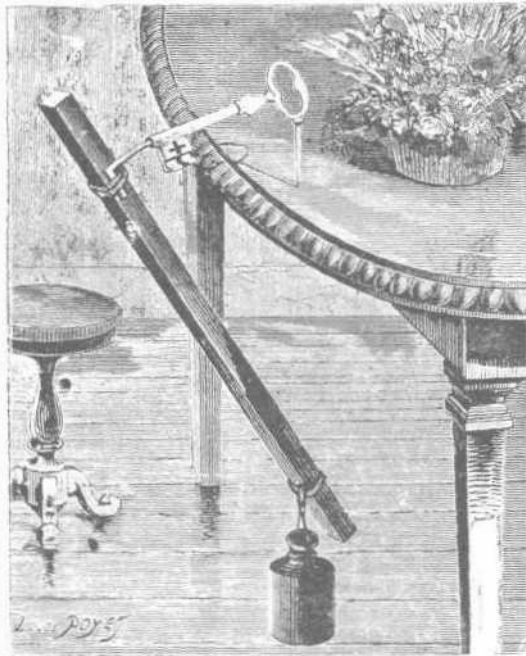
Και μάλιστα, διότι είναι το σταθερότερον
σπυρειον καλής υγείας και δια του τελευταίου
τούτου προσόντος, του πολυτιμωτέρου όλων,
άποκτά τις την δύναμιν και την ευέξιαν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΕΤΕΡΟΝ ΠΕΙΡΑΜΑ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ

ΑΒΕΤΕ μίαν κλειδα και βυθίσατε εις
την όπην αυτης καρφίον με γωνίαν, όπερ προσ-
αυμύζετε καλώς δια τινος δέματος εις τινα
ξύλινον χάρκκκ. εις δε το κάτω μέρος του χάρ-
κκος κρεμάσατε βάρος 50 έως 100 γραμμικ-
ριών, ως δείκνυται εις το κάτω ημῶν σχήμα.

ΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Πώς αναγνωρίζεται η ηλικία των περιστερών.

Αι ηλικιωμένοι περιστεράι έχουσι τους πόδας κεκα-
λυμμένους από λευκά λείπια, έχουσι το βλέμμα θαμβόν,
και το βλέφαρον ανεστραμμένον και το ράμφος λεπτόν,
ισχνόν και ακριστρασιδές. "Ενώ αι νεαί περιστεράι έχουσι
τους πόδας ώραϊους και έρυθρους, το δε βλέμμα
ζωηρόν και το πτέρωμα νωπόν και λαμπερόν.

Αι περιστεράι εισιχρήσιμοι προς άναπαράγωγην μένον
μέχρι του 4 ή 5 έτους της ηλικίας των. Συνεπώς δέον
να τάς τρώγομεν μέχρι της ηλικίας ταύτης. Δύ-
νανται δε να ζήσουν 10—15 έτη, αλλά τότε δέν
τρώγονται πλέον.

"Ο όθος του «καλώς φέρεσθαι».

"Ο όδοκτωρ Κάρλος Διβάλδ, εις των επιστημοτι-
ρων χειροούργων της Βιέννης, αναφέρει το εξής αξιο-
περιέργον :

"Εις ύπαξιωματικῆς της Σχολῆς έπλήγη εις τον
πόλεμον υπό περιστέρου εις την κεφαλήν και ο ίκ-
τρῆς εξαίχων την σφάϊραν, τῷ αφήρσαν θυμό και
τεμύχιον μυελού. "Εν τούτοις ο νεός εξαίχσε και εξαί-
κολούθησεν ύπηρετιών τον στρατόν, αλλά παραδόξως
παρητήρηθη, ότι ένῶ πρό τούτου είχε τρώπους ευ-
γανείς και καλούς, ήδη έπείρετο πολύ άγροίκιος και
βνυτώσας, «ωστι ουδέεις σχεδόν τον συναναστρέφεται».

"Ο όδοκτωρ Διβάλδ συμπεράινει, ότι το τεμύχιον
του έγκεφάλου, όπερ τῷ αφήρηθη κατά την εξαί-
ρσην, ήτον η έδρα της ιδιότητος του «καλώς φέρε-
σθαι».

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

"Ο κίνδυνος κατά της άποπληξίας

Ουδέεις εισίτι καθώρισε το αίτιον της άποπληξίας
και το αποδεδώμενον, ότι οι παχύσαρκοι ίδιως πα-
θίζουν εκ ταύτης δέν είναι άληθες και ής μήν άπει-
λίζονται ούτοι.

"Η άποπληξία ίδιως έπέρχεται εις τάς εύπόρους τά-
ξεις και εις προκηρωμένην ηλικίαν, συνήμα δε έκ της
πολλῆς χρήσεως των τέρψεων και των διακρόρων συγ-
νήσεων. Και εύπόδεικτον τουτο : Παρητήρηθη, ότι ου-
δέποτε νεός παχύσαρκος η μη έπαθεν έκ άποπληξίας.
Τούναντιον παρατηρείται, ότι μάλλον ηλικιωμένοι και
ίδιως από του 45—55 έτους της ηλικίας των κατα-
βάλλονται κίρνηδως υπό ταύτης και πάντοτε μετὰ ζωη-
ράν συγκίνησην η τέρψην, ότι αποτόμως μεταβαλλόμε-
νης της κυκλοροτικής του αίματος, διακόπτεται και στα-
ματῆ αυτη πρό της καρδίας και παύει άμέσως η ζωή.
"Επιμένως από της ηλικίας ταύτης δέον να μετριάζη τις
τάς συγκινήσεις και τάς τέρψεις. "Εν περιπτώσει δε ά-
ποπληξίας, δύνανται τις άμέσως να προβῆ εις τάς άκολου-
θους διατάξεις και αν η εισίτι καιρός, προλαμβάνεται ως
επί το πλείστον το κκκόν

Εισπρίξιμον άμέσως και ξεκούμασμα όλων των έστι-
νογηρωμένων μερών του σώματος, δια ν' άραιωθῆ η κυ-
κλοροξία του αίματος.

Τρίψιμον της ρινῆς, του μήνηγγος και των αυχένων.
"Οστροσις άμμωνίας η αιθέρης.

"Αρχίσεισ ζώνης, κολλάρου, και περιδερμάτιων.
Και αν δέν έδχη σημεϊα, ταχίστης επαναρροξς ζωῆς,
ήμισος αρχιμάζης.

"Αν δε ο παθών δώση έστω και έλάχιστα σημεϊα
ζωῆς, καθησύχασις του ήθικου μέρους.

Φ. Π.

ΤΗΝ επαύριον επισκέφθημεν διάφορα εργαστήρια φωτο-ζυγκογραφίας, παρ' ὧν ἐπρομηθεύθημεν διάφορα μηχανήματα καὶ ἄλλα τινὰ καταστήματα καὶ γραφεῖα, σχετικῶς μὲ τὴν ἐργασίαν μας, τὸ δὲ ἐσπέρας μετέβημεν παρὰ τῷ φίλῳ κ. Διβάρῃ, ἱατρῷ, ὅστις μᾶς εἶχε προσκαλέσῃ εἰς γεῦμα. Παρῆσαν καὶ οἱ κ. κ. Λεοποτόπουλος, Ἀλιμπράντης καὶ Βέργης-ἱατροί· μετὰ δὲ τὸ δείπνον προσήλθον ὁ κ. Παρθένης, Σεικιώτης καὶ ἄλλοι τινές, οἱ ἠξιόλογος Κυρία Διὰ Διβάρι, παρακληθεῖσα μᾶς ἔπαιξε τεμάχιά τινὰ ἐπὶ τοῦ κλειδοκνυβάλου καὶ ἔμελεν ὡραῖόν τι ἔσθμα. Εἶτα δὲ προέβημεν εἰς πνευματικὰ πειράματα, ἅτινα ἐπέτυχον θαυμαστικῶς καὶ ὧν τὴν περιγραφὴν ἐδημοσιεύσαμεν λεπτομερῶς εἰς προγενέστερον τεύχος τῆς «Φύσεως».

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν καταγαλώσαμεν εἰς ἐπισκέψεις ὁμογενῶν μας τινῶν, καθόσον καὶ ἐνταῦθα δὲν λείπουν τοιοῦτοι, ἐξ ὧν καὶ πατριῶται καὶ ἀνεπτυγμένοι καὶ μὲ ἐπιζήλους θέσεις ὑπάρχουσιν ἀρκετοί· καὶ δὴ πολυτάλαντοι καὶ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων μεγίστην ὑπόληψιν καὶ φήμην χαιρόντων ἐν τῷ τόπῳ, ὡς εἶναι οἱ κ. κ. Β. Ζαχάρωφ, Μ. Σαλβάρος, ἡ χήρα Κ. Κλάδου, ὁ κ. Ἀχιλλόπουλος, Ματῆνος Βαλλιάνος, οἱ ἱατροί, Κλήρης καὶ Νικολαΐδης, ὁ κ. Παῦλος Μουσοῦρης καὶ ἄλλοι.

Ὁ κ. Ζαχάρωφ, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καταγόμενος, διαμένει εἰς ὡραῖαν ἰδιόκτητον οἰκίαν τῆς Λεωφόρου Hoche καὶ ἐκ τῆς ἀπόψεως τῆς διαμονῆς του ταύτης λαμβάνει τις ἀμέσως ἰδέαν τῆς ἀπολύτου καλαισθησίας τοῦ ἀνδρός, καθόσον ἄκρα περιποιήσεις καὶ τάξεις ἐπικρατεῖ ἐν τοῖς ἔξω, καὶ αὐταὶ δὲ αἱ θυρίδες τοῦ οἴκου εἰσὶν ἐναλόφρακτοι μετὰ σπανίων ἀνθέων ἐν αὐταῖς, ἀποτελοῦσαι μικρὰ θερμοκήπια. Ὁ δὲ διάδρομος καλύπτεται ὑπὸ καθρεπτῶν εἰσερχόμενος τις δὲ ἔσθθεν, θυρωροὶ καὶ θαλαμηπόλοι ἐν μελανῇ καθαρᾷ περιβολῇ μετὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις δηγοῦσι τὸν ἐπισκέπτην παρὰ τῷ κ. Ζαχάρωφ, ὅστις δέχεται εἰς τὸ γραφεῖόν του ἢ ἐν τῇ αἰθούσῃ. Εἶναι ἀνὴρ μεσηλιξ, ἀριτίας παιδεύσεως καὶ κάλλιστα μεμορφωμένος, ἐν μεμετρημένῃ δὲ

καὶ αὐστηρᾷ ἐθιμοτυπίᾳ, τῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκει, συνομιλεῖ καὶ συνδιασκέπτεται μὲ τοὺς προσερχομένους καὶ ἰδίᾳ τοὺς κατὰ πρῶτον ἐπισκεπτομένους αὐτόν.

Παρῆσαν ὁ τέως ἀρχιμανδριτὴς Παρισίων καὶ νῦν ἅγιος Σινᾶ, καὶ ὁ ἰδιαίτερος ἱατρός του, Γάλλος, εὐσωμος καὶ μὲ δασεῖαν μακρὴν κόμην ἐπιβάλλον ἀνὴρ, ὅστις μετὰ τὴν συνηθεισμένην τῇ περιστάσει σύστασιν καὶ ἀνταλλαγῇ ὀλίγων λέξεων ἠγέρθη, νὰ φύγῃ.

— Ἴδού, εἶπον ἐν ἐμοί, ἀντάξιός τῆς θέσεώς του Ἀσκληπιάδης. Διπλάσιος τῶν ἄλλων κατὰ τὸ σῶμα καὶ ἴσως ἑκατοντοπλάσιος κατὰ τὸν νοῦν. Εἶνε λίαν δὲ ἐπιβλητικὸς, σοβαρὸς καὶ ἀγγίνους. Τοιοῦτοι σήμερον πρέπει νὰ ἦνε οἱ ἱατροὶ καὶ οὐχὶ ὡς νῦνοι. Ἀφοῦ δὲ μοὶ ἐπέδειξε κάθισμα παρ' αὐτῷ ὁ κ. Ζαχάρωφ :

— Εἰς τί δύναμαι νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος, μοὶ λέγει διὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτῶν λεπτότητος καὶ εὐγενείας.

— Ἦλθον εἰς Παρίσιους, τῷ λέγω, μετὰ τοῦ υἱοῦ μου, δι' ἀγορὰν μηχανημάτων καὶ μελέτην τῆς φωτοζυγκογραφίας, ἥτις δὲν ἔχει προσδεύσει παρ' ἡμῶν καὶ διὰ τι ἄλλο ζήτημα εὐρεσιτεχνίας ἠλεκτρικοῦ τινος ζητήματος καὶ ἐπειδὴ τὸ ὄνομά σας εὐφώνως ἀκούεται ἐνταῦθα, ἦλθον ὡς ὁμογενῆς, νὰ σᾶς γνωρίσω, ἂν μου τὸ ἐπιτρέψετε.

— Πῶς ὄχι καὶ σᾶς εὐχαριστῶ πολὺν διὰ τὴν ἐκτίμησιν. Ἐκδίδετε δὲ καὶ ἐν σύγγραμμα ἢ «Φύσις», νομίζω, καὶ ἐχρηματίσατε εἰς τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Βασιλέως, εἰς τὸ Τατόιον.

— Ἀληθῶς, ἀλλὰ καὶ πῶς ἐμάθατε ταῦτα, πρὶν σᾶς ἴδω.

— Ἀκριβῶς ἦτον ἰδῶ ὁ κ. Λάμπρας, διευθυντὴς τοῦ «Ξενοδοχείου Βρετανίας», ὅταν ἐλάβον τὸ ἐπισκεπτήριόν σας καὶ τὸν ἠρώτησα. Μοῦ εἶπε δὲ πολὺν εὐχάριστα περὶ ὑμῶν καὶ χαίρω, ὅτι ἐργάζεσθε τοσοῦτον Ἑλληνοπρεπῶς.

— Σᾶς εὐχαριστῶ, δ.τι, δυνάμεθα κάμνομεν.

— Καὶ ἔχετε συνδρομητὰς εἰς Παρίσιους;

— Ναί, ἔχομεν μερικοὺς.

— Νὰ μὲ ἐγγράφητε καὶ ἐμὲ μὲ συνδρομὴν εἰσοδίων 100 φρ. Μανθάνω, ὅτι ἡ εἰκονογρα

φία δὲν εἶνε ἀνεπτυγμένη εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ καλῶς ἐπράξατε νὰ ἔλθετε ἰδῶ νὰ λάβετε μαθήματα. Ἴδαι τόσα ὡραῖα ἔργα ἰδῶ.

— Βεβαίως καὶ τὴν πρόθεσιν εἰς δία.

— Ἡ δὲ ἀνακάλυψίς σας εἰς τί ἀποβλέπει;

— Εἶνε δύο, μία περὶ ἀπλοποιήσεως τῆς ἠλεκτρικῆς στήλης Callaud καὶ ἡ ἄλλη περὶ μετατροπῆς τοῦ τηλεγρ. σιγήματος Μόρα.

— Μὰ θὰ γνωρίζετε, ὅτι σιγῆλαι ὑπάρχουν ἄπειροι καὶ οὐ καθ' ἑκάστην ἀνακαλύπτονται νεώτεροι. Εἴμοι καὶ μηχανικὸς καὶ ἔχω σχετι-

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

κὰς γνώσεις, δι' αὐτὸ σᾶς ἀποτρέπω τοῦτον, διὰ νὰ μὴ χάνετε τὸν καιρὸν σας.

— Ἀλλὰ γνωρίζετε καὶ σεῖς, ὅτι μολαιαῦτα δὲν ἀνεκαλύφθη εἰσέτι ἄλλη στήλη ἀπλουσιτέρα καὶ οἰκονομικωτέρα τῆς τοῦ Callaud;

— Καὶ ἔχετε σεῖς ἀπλοποίησιν αὐτήν;

— Οὕτω νομίζω, διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἐντελῶς τοῦ δοχείου.

— Περιεργὸν καὶ γίνεται τοῦτο;

— Νομίζω. Συνεννοήθη με δύο ἐργασταίους, ἀλλὰ ζητοῦν προνόμιον καὶ προνόμιον ἐν Ἑλλάδι δὲν δίδεται. Ἐγὼ δὲ δὲν νομίζω φρόνιμον ν' ἀνακοινώσω τὸ μυστικὸν εἰς τοὺς πράκτορας τῶν προνομίων, οἵτινες οὐδέμιαν οὔτε νομικὴν, οὔτε ἀστυκὴν ἄλλην εὐθύνην φέρουσιν.

— Ἔχετε δίκαιον, οὔτε εἶνε πρόπον ν' ἀνακοινώσητε εἰς τὸν τυχόντα τίποτε. Νὰ σᾶς συστήσω ἐγὼ εἰς τὸν ἰδικὸν μου πράκτορα, ὅστις εἶνε κάλλιστος καὶ τιμωτάτος.

Καὶ ὁ εὐγενέστατος κύριος Ζαχάρωφ μοὶ ἐνεχείρησε τὸ ἐπισκεπτήριόν του μὲ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πράκτορός του.

Καὶ εἶτα ἀφοῦ εἶπομεν ἔτι ὀλίγα, τὸν ἀπεχαιρέτησα καὶ ἀπῆλθον.

Τὸ ἐσπέρας μετέβημεν προσκληθέντες εἰς συνετάσιον τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν ἐν Παρισίοις, οἵτινες ἔχουν κάλλιστον σωματεῖον καὶ εἶνε, ὡς γνωστόν, οὐκ ὀλίγοι, καθόσον ἐνταῦθα συρρέουσι πρὸς τελειοποιήσιν σπουδασταὶ ἐξ ὅλων τῶν γυμνασίων τοῦ Ἑσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ Κατοικοῦσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ Quartier Latin,

ἦτοι Λατινικὴν Συνοικίαν, ὅπου οἱ Σχολαὶ καὶ τὰ Πανεπιστήμια καὶ ἐν τῷ διαμερίσματι τούτῳ κεῖται καὶ ἡ ὁδὸς τῶν Σχολείων (rue des Ecoles) ὅπου τὰ Ἑλληνικὰ ἐστιατόρια, καφενεῖα καὶ ξενοδοχεῖα, καὶ τὸ μέρος τοῦτο προσωρίσθη ἀνέκαθεν διὰ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν καὶ σχετικῶς εἶνε τὸ ἡονχότερον καὶ καλεῖτερον πρὸς σπουδὴν μέρος. Ὁ Ἑλληνικὸς τῶν Σπουδαστῶν Σύλλογος τῶν Παρισίων οὐδόλως διαφέρει τῶν Ἀθηναϊκῶν, καθόσον ὁ αὐτὸς ἐνθουσιασμός, ζωηρότης, πατριωτισμός, ἀμιλλα, ἀντεγκλήσεις καὶ ἀτελεύτητοι τοῦ τίς εἶσαι σὺν καὶ τίς εἶμαι ἐγὼ συζητήσεις ἐπικρατοῦσι. Κύριον θέμα εἶχον τὴν αἰώνιον ἀντικατάστασιν ποραιουμένων μελῶν, εἰσφορὰν ὑπὲρ τῶν Ἀρχαλιτῶν καὶ ζωνηρὰς ἐπερωτήσεις καὶ ἀντεγκλήσεις περὶ παραλείψεως καθηκόντων ἀπὸ μέρους τοῦ Προεδρείου καὶ συνεπῶς ἐπιθέσεις καὶ αὐτοῦ. Συνεχόρην ὁμως ἐν τέλει αὐτοὺς διὰ τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν γενικὴν ὁμόνοιαν, τὰ μόνα ἐφόδια ὑπὲρ τῶν καλῶν καὶ ἐθνικῶν συμφερόντων.

Τὰν ἐπιούσαν ἠθέλησα νὰ διέλθω κατὰ σειρὰν ὅλα τὰ βουλευτήρια τῶν Παρισίων, ὅπως λάβω καλῶς ἰδέαν αὐτῶν καὶ καθόσον ταῦτα φημίζονται ὡς ἡ πηγὴ καὶ ζωὴ τῆς μεγαλοπόλεως, διότι ἐνταῦθα εὐρίσκονται τὰ μεγαλύτερα, καλεῖτερα καὶ ὡραιότερα καταστήματα καὶ ἔνεκα τῆς ὄρασιότητος καὶ τοῦ μεγάλου μήκους ἐνταῦθα προσέρχονται καὶ οἱ ξένοι καὶ ἐνταῦθα καθ' ἑκάστην διενεργεῖται ἡ μεγάλη κίνησις καὶ τὸ ἐμπόριον.

Ἦλθομεν πρῶτον εἰς τὸ Caffé de la Paix, Καφενεῖον τῆς Εἰρήνης, ὅπου προσέρχονται καὶ οἱ διαβατικοὶ ὁμογενεῖς μας, ἐναντι τοῦ Opera Place, Πλατείας τοῦ Μελοδράματος κειμένου, τοῦ ὡραιότερου μέρους τῆς πόλεως, ἄνωθι τοῦ ὁποίου κεῖται καὶ τὸ Ξενοδοχεῖον τῶν Παρισίων, ἐν τῶν ὡραιότερων καὶ μεγαλειότερων, καὶ ὅπου εὐρίσκονται τὰ ἀξιολογώτερα καὶ σημαντικώτερα κέντρα ἀφοῦ δὲ παρεμείναμεν ἐνταῦθα ἐπ' ὀλίγον, διότι εἶνε πολὺν διαβατικόν, μέρος, ἐλάβομεν ἄμαξαν καὶ ἀφήσαντες ὀπισθεν ἡμῶν τὴν Πλατείαν τοῦ Μελοδράματος, εἰσῆλθομεν εἰς τὴν Ὀδὸν τῆς Δημοκρατίας, μεγάλην καὶ ὡραῖαν ἐμπορικὴν ὁδόν, ἣν διαπερῶσαντες κατὰ μῆκος, εἰσῆλθομεν πρῶτον εἰς τὸ Ἰταλικὸν λεγόμενον Βουλευτήριον (Boulevard des Italiens), λαμπρότατον διαμέρισμα, καὶ μετὰ τοῦτο εἰσῆλθομεν εἰς τὰ Boulevard Poissonière, ἑτέραν θαυμασίαν μεγάλην ὁδόν, μὲ ὡραῖα καταστήματα, καφενεῖα καὶ ζυθοπωλεῖα, καὶ εἶτα εἰς τὸ Βουλευτήριον Μπὸν-Νουβέλ (Bonne Nouvelle), ἔτι ὡραιότερον ἐπίμηκες ἐμπορικὸν κέντρον, ὅπου ὁ οφθαλμὸς δὲν προφθάνει τί

ώρατον και αξιοπερίεργον να ἴδῃ, και τοῦτο διελθόντες, ἤλθομεν εἰς τὸ Boulevard Saint Denis, ἧτοι Βουλεβάρτον τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, και τέλος εἰς τὸ Βουλεβάρτον τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου, ὁμοίως θαυμασίου και λαμπροτάτου ἐφ' ὄλας τὰς ἐπόψεις, κα ἀλήξαντες εἰς τὴν μεγάλην Ὀδὸν τῆς Σέβαστονπόλεως, δηλαδή διανύσαντες διὰ τὴν μικρὰν ταύτην ἐπιθεώρησιν ἐνὸς ἐλαχίστου μέρους, τοῦ και καλεϊτέρου τῆς μεγαλονπόλεως, ἧτις κατοικεῖται ὑπὸ τριῶν ἐκατομμυρίων ψυχῶν, μίαν και ἡμίσειαν ὥραν.

Οἱ Παρίσιοι ἔχουν ἐκτὸς τούτων και ἄλλα σπουδαῖα ἔτι κτίρια, οἷον τὸ Δημαρχεῖον, Hôtel de Ville, οὔτινος τὴν εἰκόνα ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, Νοσοκομεῖα, Ἴπποδρόμια, Θέατρα, Ἀνάκτορον τῶν Τεχνῶν (Arts et Matiers), ὥρατον Ὁδεῖον, Βιβλιοθήκας, περικαλεῖς Ναοὺς κτλ. Κίνησις δὲ μεγάλη ἐπικρατεῖ και συγκοινωνία ὑπάρχει τελεία δι' ὄλων τῶν συγγρόνων μέσων. Ὑπαλογιζεται ὅτι 200 χιλ. ἔξενoi διαβατικοὶ ἔρχονται καθ' ἑκάστην εἰς Παρισίους.

Μετά τινος δ' ἡμέρας καθ' ἧς κατεγίναμεν εἰς εἰδικὰς ἐργασίας μας και ἐπισκέψεις φιλικὰς ἀπῆλθομεν εἰς τὴν Μασσαλίαν και ἐκεῖθεν διὰ τοῦ Μεσσαζερῆ εἰς Πειραιᾶ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Δύναται νὰ λησμονηθῇ τις ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς του και ἀπὸ τοὺς φίλους του, δύναται ἐπίσης νὰ λησμονηθῇ και ἀπὸ τοὺς συντρόφους του, οὐδέποτε ὅμως λησμονεῖται ἀπὸ τὴν μητέρα του, τὴν ἀδελφήν του και τὴν σύζυγον του.

Σατωβριάν

Τὰ ἀπομνημονεύματα, αἱ ἐξομολογήσεις και τὰ Ἡμερολόγια γράφονται πρὸς δικαιολόγησιν ἢ διαφήμισιν, δαπάναις τῶν συγγρόνων.

Φ. Βοννετιέρ

Δυνάμεθα ν' ἀποκτήσωμεν τὴν ἐμπιστοσύνην τινός, χωρὶς ν' ἀποκτήσωμεν και τὴν καρδίαν του, διότι, ὅστις κατέχει τὴν καρδίαν δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς ἐμπιστοσύνης. Ἐκείνη τῷ εἶναι πάντοτε ἀνοιχτή.

Λα-Βονγιέρ

Ἡ ἡλικία ἐλαττοῖ τὴν ζωηρότητα τῶν κλίσεων και ἀδξάνει τὴν δύναμιν τῆς ἔξεως.

Κυρία Νέκερ

Ἡ συνείδησις εἶναι ἡ γνώσις τοῦ καλοῦ και τοῦ κακοῦ.

Δ....

Τὸ ἀριστούργημα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ πρᾶττειν τι ἐν καιρῷ.

Φρειδερίκος Β'

Η ΕΥΝΟΥΜΕΝΗ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

ΑΠΟ εἰκοσιπέντε ἐτῶν, καθὼς γράφει ἡ «Δεκαπενθήμερος Ἐπιθεώρησις», ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἔχει μίαν φίλην, πρὸς τὴν ὁποίαν μένει πιστός, και ἡ ὁποία εἶνε δι' αὐτὸν ἡ καλλιτέρα παρηγορία μέσω τῶν ἀπείρων οἰκογενειακῶν του ἀτυχημάτων.

Ἡ κυρία αὕτη ὀνομάζεται Σχράττ, εἶνε μία πρῶην ἠθοποιός, ἀνήκει εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις, δὲν εἶνε ἐξαιρετικῶς ὡραία, ἀλλὰ εἶνε φίλη τοῦ Καλοῦ και πλήρης εὐγενῶν αἰσθημάτων.

Ἡ φίλη τοῦ Καισαροβασιλέως δὲν ἐπεζήτησε ποτὲ νὰ καταστῇ Μοντεσπᾶν ἢ Πομπαδούρ. Προτιμᾷ δὲ νὰ ζῇ ἡσύχως εἰς μίαν μικρὰν οἰκίαν παρὰ τὸ ἀνάκτορον τοῦ Αὐτοκράτορος ἐν Βιέννῃ ἢ εἰς ἀπλουστάτην ἑπαυλίαν εἰς τὸ Ἰσχλ παρὰ τὰς αὐτοκρατορικὰς κτήσεις.

Ἡ εὐνοουμένη τοῦ Φραγκίσκου ἀποφεύγει νὰ ζητῇ παρ' αὐτοῦ χάριτας δι' ἑαυτὴν ἢ δι' ἄλλους, και δὲν ἀναμηνύεται ποτὲ εἰς τὴν πολιτικὴν. Γυνὴ ἀπείρου μετριοφροσύνης, κατέστη δημοφιλεστάτη παρὰ τῷ λαῷ, προσφιλεὴς εἰς ὄλην τὴν Αὐλίαν, ἀγαπητὴ δὲ και παρ' αὐτῇ ἀκόμη τῇ ἀτυχεστάτῃ Ἐλισάβετ, ἡ ὁποία ὀλίγον πρὶν ἢ δολοφονηθῇ, εἶχε δις ἐπισκεφθῇ τὴν κ. Σχράττ, ὅπως γνωρίσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ χαρίσματα τῆς ἡτινα ἐκράτορον αἰχμαλώτων τὴν καρδίαν τοῦ σεπτοῦ συζύγου τῆς.

Εἶνε τόσοσ δημοφιλὴς ἡ εὐνοουμένη τοῦ Καισαροβασιλέως, ὥστε κυκλοφοροῦσιν ἐλευθέρως φωτογραφίαι αὐτῆς, καθημένης παρὰ τὸ πλευρόν τοῦ Αὐτοκράτορος πλῆσιον μικρᾶς τραπέζης, ἐφ' ἧς κάθηται ὁ σκύλος τῆς Σχράττ.

Πολὺ συχνὰ ὁ Αὐτοκράτωρ, ἅμα ὡς πάρη τὸν προῖνόν του καθὲν—ἐγείρεται δὲ ὁ γηραιὸς Μονάρχης τὴν πέμπτην προῖνήν ὥραν— πηγαίνει νὰ χαιρετίσῃ τὴν πιστὴν του φίλην, τὴν βλέπει δὲ πάλιν τὸ ἔσπερος ὅπως πῆν μαζύ τῆς ἐν ποτῆριον μπίρας Πίλσεν ἢ οἴνου τοῦ Βορδῷ.

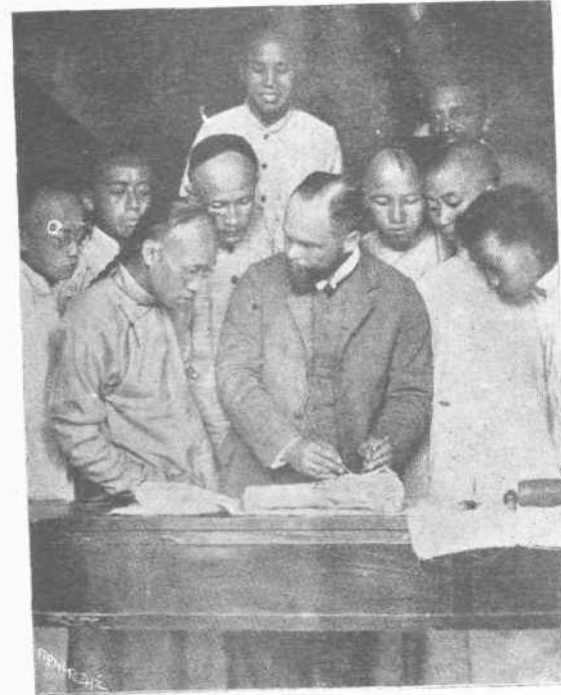
Μετά τὸ γεῦμα ἐπισκέπτονται τὴν Αὐτοκρατορικὴν φωλεάν δύο ἢ τρεῖς προσωπικοὶ φίλοι τοῦ Αὐτοκράτορος και γίνεται τότε ἐν εἶδος παιγνιδίου με χαρτιά, ὅπερ ἰδιαιτέρως ἀρέσει εἰς τὸν Φραγκίσκον.

Χάρις εἰς τὴν σχέσιν ταύτην μετά τῆς Σχράττ, ὁ Αὐτοκράτωρ κατώρθωσε νὰ εὐρισκῆται εἰς ἐπικοινωνίαν μετά τῶν λαϊκῶν τάξεων και ν' ἀποφεύγῃ τὴν διαρκῆ ἐπιτροπὴν τῶν αὐλικῶν κύκλων.

Ι ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ ΒΝ ΚΙΝΑ

Ἐκ τοῦ τελευταίου μεγάλου πολέμου ἐλάβομεν ἀφορμὴν πάντες νὰ θαυμάσωμεν τὰς καταπληκτικὰς και ἀγνώστους δι' ἡμᾶς προόδους τῆς κιτρίνης φυλῆς. Δὲν εἶνε δὲ μόνον τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα, ὅπερ παρὰ τῇ κιτρίνῃ φυλῇ τόσοσ ἐπιτυχῶς καλλιεργεῖται, ἀλλὰ και ὄλοι οἱ κλάδοι πασῶν τῶν ἐπιστημῶν. Ἡ παραπλεύρως εἰκῶν παρίστησι Ἱατρικὴν Σχολὴν ἐν Σαγκάη τῆς Κίνας. Ἀξία παρατηρήσεως εἶνε ἡ προσοχὴ τῶν κιτρίνων φοιτητῶν ἐπὶ τῆς διδασχῆς τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ τῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκατηρία ταύτῃ σημειοῦμεν, ὅτι κατ' αὐτὰς ἐνεγράφη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου και ἡ πρώτη Ἱαπωνίς φοιτήτρια.

Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος ἐδημοσιεύσαμεν γενικὴν ἀποψιν τῶν ἐναερίων ἀγῶνων ἐν Ἁγίῳ Λουδοβίκῳ, τῆς Ἀμερικῆς. Εἶνε γνωστόν, ὅτι ὁ ἀγὼν οὔτος γίνεται ἐτησίως, διεθνῆς, πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ περιφήμου κυπέλλου Gordon Bennet. Πέρυσιν οἱ ἀγῶνες ἐγένοντο ἐν Παρισίοις, ἐφέτος δὲ ἐν Ἁγίῳ Λουδοβίκῳ, τῆς Ἀμερικῆς. Παραθέτομεν δὲ τὴν παραπλεύρως εἰκόνα τοῦ νικῆσαντος ἐφέτος Γερμανοῦ, Ὁσκάρ Ἐρμπολεχ, ἔχοντος πρὸ αὐτοῦ τὸ περιφήμον κύπελλον.

Ὁ ἀληθὴς ἐπιστήμων εἶναι οὐχὶ ὁ ἀντιγράφων γνωστὰς ἀληθείας, ἀλλ' ὁ γνωρίζων νὰ ἐφαρμόζῃ ἀκριθῇ και θετικὰ πορίσματα τῆς ἐπιστήμης.

Οὐδεὶς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὁ θετικὸς φρονῶν, διότι οὐδὲν ἐν τούτῳ τῷ θετικὸν ἢ ὠριμένον ὑπάρχει.

Ἡ ἀρετὴ δὲν ὁμοιάζει με οὐδὲν πρᾶγμα τοῦ κόσμου, διότι οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος ἔχει.

GUI DE MAUPASSANT

Ο ΠΑΤΡΟΚΤΟΝΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ είχαν υποστηρίξει την παραρροσύνην. Πώς άλλως να εξηγήση το φθ...

Πρώην τινά ανευρίθησαν έρριμένα πλη...

Η γυνή ήτο γήρα επί τρία έτη πρό του...

Ουδείς εγνώριζεν εχθρούς τούτων και ουδέποτε είχαν...

Η ανάκρισις ουδέν ήδυνάτο ν' ανακαλύψη. Οί ε...

Εγνώριζα τον άνδρα από δύο έτών, την γυναίκα...

Απήντα στερεοτόπως :

Ο άνθρωπος ούτος ήτο νόθος τις, παραδοθείς κατ'...

Ο δικηγόρος είχαν υποστηρίξει την παραρροσύνην...

Ο άνθρωπος ούτος ήτο νόθος τις, παραδοθείς κατ'...

Ο δικηγόρος είχαν υποστηρίξει την παραρροσύνην...

καίτοι το επώνυμον Μπουρζοά, και ο δικηγόρος του είχε...

Δεν είναι ειρωνεία, αναφωνεί ο δικηγόρος και ειρωνεία...

Αί λυπηράι αυτάι άρχαί, διατυμπανίζομεναι ήδη εις...

Ψίθυροι έπιδοκιμασίας διέτρεξαν το άκρατήριον.

Τότε ο Πρόεδρος εκμαεω εις τον κατηγορούμενον την...

Κατηγορούμενε, δεν έχετε τίποτε, να προσθήσετε...

Ο άνθρωπος ήγέρθη. 'Ητο μικρού άνωστήματος, με...

Κύριε Πρόεδρε, έλεγεν, επειδή δεν ήπιθώμω να...

Γυνή τις φέρουσα εις φως έν παιδίον, το έστειλε...

Εμειλίχως, έχων την άπροσεβρίστον έντοπώτιν...

Το έγκλημα τούτο έγινετο κατ' έμού! Εγώ ύπηρξα...

παρόν ; Η δε ιδίχη μου έν πάση περιπτώσει δεν ήτο...

Ο ύβρισθείς κτυπή, ο κλαπείς αναλαμβάνει τα κλα...

Εάν συζητήσητε περί ενός πατροκτόνου ! Ήσαν γο...

Και έν τούτοις, έσχάτως ακόμη ήμην έτοιμος να τους...

Πρό δύο έτών ο άνθρ, ο πατήρ μου δηλαδή, εισήλ...

Εγνώριζα τον άνδρα από δύο έτών, την γυναίκα...

Ανήμενον λοιπόν να επανέλθη αυτή και τέλος επα...

Λοιπόν θα σάς βοηθήσω να εκλέγητε την γυναίκα, ήτις...

Και μοι έτεινε μέγαν φάκελλον κεικλισμένον. Τήν...

Εκείνη τότε υπεχώρησε κατά τρία βήματα, καλύ...

Εκείνος υπεχώρει προς την έξοδον, υποβαστάζων πάν...

Εγνώριζα τον άνδρα από δύο έτών, την γυναίκα...

Η μήτηρ μου έκλειναι άδικόκοπος. Ο δε πατήρ μου...

Τότε κ. πρόεδρε, έσχόμω την χείρα του έναντίον...

Με έκτύπησε και επειδή τον είχαν άρπάσει από του...

Εγινε τότε εκτός έμαυτού, δεν ένδομομαι πλέον...

ώθησα πρὸς τὸν ποταμὸν, χωρὶς νὰ δύναμαι νὰ σκεφθῶ. Ἰδοὺ, Κύριοι, τὸ πᾶν ἦδη δικάσατέ με».

Ὁ κατηγορούμενος ἐπανεκλήθησεν ἄνευ ταρχῆς, ἀλλ' ἐν πλήρει ἀγκυρακτῆσει.

Μετὰ τὰς ἀποκαλύψεις ταύτας, ἡ δίκη ἀνεβλήθη καὶ θὰ λάβῃ χώραν μετ' ὀλίγον.

Ἐάν τῶρα ἡμεῖς εἴμεθα δίκασται, τί θὰ ἐκἀμυνομεν τὸν πατροκτόνον τοῦτον;

Ἄθῆναι τῆ 15 Νομβρίου 1907.

Π. ΓΡΗΓΟΡΑΤΟΣ
Φοιτητῆς τῆς Ἱατρικῆς

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

32. Μαγικὴ εἰκὼν.

Ποῦ κρύπτεται ὁ ἀντίπαλος πικίτης.

33. Λεξιγράφος.

Πῶς ἐν νησὶ ὠραῖον
ποῦ τὸ βλέπει πᾶς πλεόν
εἰς τὸ γαλανὸν Αἰγαῖον
δύναται ὄψιν ν' ἀλλάξῃ
καὶ τὸ θρέπνον τοῦ χάρου
εἰς τὰς χειρὰς του ν' ἀρπάξῃ;

31. Φωνηεντόλεια.

Π—τ—ν—ς —μ—λ—ς

34. Φύθρον—Μίθρον

Ἐπισοκ—Ουγκας.

ΚΙΣΣΟΣ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

8 ΤΕΥΧΟΥΣ

24. Ἄσπος. - Ἄσκος. — 25. Ἡ καλὴ ἡμέρα φαίνεται. — 26. Ἐργασίαι κοπιώδεις.

Λύται. Αἰκ. Κυρίκου ἐκ Πειρικίδος 4, Δραπέτης Βασιλεὺς ἐκ Πιτρῶν 3, Π. Θωμάπου-

λος ἐκ Σύρου 3, Διομ. Βέρνης ἐκ Κερκύρας 4. Χαρ. Μαρβούνης 2, Ι. Δετοράκης ἐκ Κρήτης 3.

Λύσις προβλήματος 27.

Η	Ε	Ρ	Τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς																								
ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς																							
ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς																						
γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς																					
α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς																				
σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς																			
ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς																		
κ	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς																	
ε	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς																	
ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς															
ν	ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς														
α	ν	ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς													
α	ν	ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς													
κ	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς					
π	μ	β	α	ν	ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς										
τ	π	φ	ι	α	ν	ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς									
π	τ	π	μ	ι	α	ν	ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς								
ρ	η	τ	μ	ι	α	ν	ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς								
τ	ρ	π	τ	μ	ι	α	ν	ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς							
π	τ	ρ	η	τ	μ	ι	α	ν	ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς						
ε	μ	τ	ρ	η	τ	μ	ι	α	ν	ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς					
δ	ε	π	τ	ρ	η	τ	μ	ι	α	ν	ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς				
ο	ξ	π	τ	ρ	η	τ	μ	ι	α	ν	ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς				
ε	μ	τ	ρ	η	τ	μ	ι	α	ν	ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς					
κ	ξ	ο	δ	ε	π	τ	ρ	η	τ	μ	ι	α	ν	ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς	
ς	π	ε	ο	δ	ε	π	τ	ρ	η	τ	μ	ι	α	ν	ι	ε	α	ι	σ	α	γ	ρ	ε	Η	Ε	Ρ	τ	σ	ι	α	ε	ι	ν	α	ι	μ	π	τ	ρ	ε	δ	ο	ξ	π	ς

Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ ἐν Ροστοβίω κ. Κ. Σβορώνου.

Ἡ φρασίς κῦθη δέον νὰ γραφῆ ὡς περιστατικὰ κατὰ τὴν ἀνωτέραν τάξιν, ὅποτε δύναται ν' ἀναγνωσθῆ πλειστάκις.

Τὸ πρόβλημα ἔλυσε μόνον ὁ κ. Κ. Γεωργιάδης ἐξ Ἀθηνῶν, ὅστις καὶ θὰ λάβῃ τὸ εἰκοσιπεντάδροχμον βραβεῖον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Α. Α. Ρέγα. Δελτίον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. — Ι. Τ. Ἀλεξάνδρου. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. ἔχει καλῶς. Εὐχαριστοῦμεν. Ι. Δ. Ρέθυμνου. Ἐπιστολὴ μετὰ λύσεων ἐλήφθη, ἀλλ' ὀλίγον ἀρχὰ ἔχει καλῶς. — Δ. Π. Καραϊτσάν. Βραβεῖόν σας καὶ ἐπιταγὴ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Γράφομεν. — Ε. Π. Ὁδησσό. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἐνηργήθησαν δέοντα. Πραγματικὰ. Ἐγράψαμεν ἐπίσης ὑμῖν. — Ι. Τ. Ἀλεξάνδρου. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Πραγματικὰ σας ἐπετέλεσθη. — Θ. Κ. Μελιτή. Συστημὴν ἐλήφθη. Λαχεῖά σας ἀπεστάλησαν ἀμείως. — Α. Α. Μασσαλίου. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν ν' ἀποστείλητε χρήματα διὰ χρημ. ἐπιταγῆς. — Δ. Δ. Χίου. Ἀναμνηστικὴν ἐπιστολὴν σας μετ' ἐμβόλου. — Σ. Σ. Δεδεχαγιά. Ἐπιστολὴ καὶ συνδρομὴ ἐλήφθησαν. Ἀποδείξεις μετ' ἀριθμοῦ λαχεῖων σας ἐστάλησαν ταχυδρομικῶς. — Π. Χ. Ἀγαπῶ. Πρακτικῶς στείλατε χρήματα. Λαχεῖομαστὶ δέον νὰ ἐξορλώνται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Κ. Σ. Κάρου. Ἀπάντησις ἐλήφθη ἄλλ' ἐλυπήθημεν πολὺ. — Χ. Δ. Ὁδησσό. Φυλλάδιον ἐστάλησαν ἀμείως ὡς καὶ νεότερα ἐκδοθέντα ἐσχάτως. — Κ. Χ. Ἀργυροστόλιον. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Σὰς ἐνεγράψαμεν ἀποδείξεις καὶ ἀριθμὸς λαχεῖων ἐστάλησαν.